

การสร้างศาสนศาสตร์ ของคุณ

บทที่ 3

การฟังและการทรงเปิดเผย

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2019 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ (The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®)) สงวนลิขสิทธิ์ © 2001 โดย ครอสส์เวย์ (Crossway) หน่วยงานพันธกิจด้านการพิมพ์เผยแพร่ของ “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ” (Good News Publishers) ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม)
เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสตศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้
นำคริสเตียนมากมายรอบโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้
เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่
ระบบมัลติมีเดีย ทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้
หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคูมิตร
หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต
และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่ม หรือบุคคล
ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล
ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด

เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี
และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์

บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม
และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ
และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium

ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์
มิชชันนารี สถานีวิทยุคริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ.

สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวิดีโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่ผู้นำ ศิษยาภิบาล
และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น.

และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม
รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3)

ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้
ที่คริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา

และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้น ได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา

www.thirdmill.org.

สารบัญ

I.	บทนำ	1
II.	ค้นหาการทรงเปิดเผย	1
	A. การทรงเปิดเผยทั่วไป	2
	1. สื่อกลาง	2
	2. เนื้อหา	3
	B. การทรงเปิดเผยพิเศษ	4
	C. ความเชื่อมโยงระหว่างกัน	5
	1. ความทับซ้อน	5
	2. ความจำเป็น	7
III.	เข้าใจการทรงเปิดเผย	9
	A. อุปสรรคแห่งบาป	9
	1. การทรงเปิดเผยทั่วไป	9
	2. การทรงเปิดเผยพิเศษ	10
	B. การส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์	11
	1. การทรงเปิดเผยพิเศษ	11
	2. การทรงเปิดเผยทั่วไป	12
	C. ผลลัพธ์	13
IV.	พัฒนาความมั่นใจ	15
	A. คุณลักษณะแบบต่อเนื่อง	16
	B. กระบวนการการยอมรับ	18
	C. การจัดวางที่เหมาะสม	20
V.	สรุป	21

การสร้างศาสนศาสตร์ของคุณ

บทที่ 3

การฟังและการทรงเปิดเผย

บทนำ

คุณเคยให้ของขวัญใครสักคนเพียงเพื่อจะรู้ว่าเขาคือใครหรือไม่เคยใช้ของขวัญนั้นรีเปล่า? เพื่อนคนหนึ่งให้งานศิลปะชิ้นหนึ่งกับผมในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ที่สุด ๆ ด้วยเหตุที่ผมไม่สามารถคิดได้ทันทีว่าจะแขวนมันไว้ที่ไหน ผมเก็บมันเข้าตู้เสื้อผ้าจนกว่าผมจะนึกออก แต่แล้ว (คุณคงนึกภาพออก) สุดท้ายผมก็ลืมทุกอย่างเกี่ยวกับของขวัญชิ้นนั้นกระทั่งหนึ่งปีต่อมาเมื่อเพื่อนคนนั้น ได้มาเยี่ยมบ้านผมอีกครั้ง เขามองไปรอบ ๆ บ้านผมและกล่าวว่า “เออ นายชอบภาพวาดที่ฉันให้เมื่อปีที่แล้วไหม?” หน้าที่ผมเปลี่ยนสีในขณะที่ผมตอบไปว่า “ภาพวาดอะไรหรือ?” จากนั้นเขามองผมแล้วพูดว่า “อืม ฉันคิดว่า ฉันรู้คำตอบแล้วละ ถ้านายชอบภาพนั้น นายคงจะแขวนภาพนั้นแล้ว”

ตัวอย่างข้างต้นเป็นจริงในกรณีของศาสนศาสตร์ เช่นเดียวกัน คริสเตียน ในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์ เราเชื่อว่าพระเจ้าได้ประทานของขวัญแห่งการทรงเปิดเผยแก่ทุกคน และระดับการแสดงความรู้สึกซาบซึ้งในของขวัญนั้น จะมากเพียงใดก็วัดได้จากสิ่งที่เราได้ใช้ของขวัญชิ้นนั้นบ่อยแค่ไหน

นี่เป็นบทเรียนที่สามในชุดบทเรียนเรื่อง *การสร้างศาสนศาสตร์ของคุณ* และเราได้ตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “การฟังและการทรงเปิดเผย” เราจะพิจารณาว่าการทรงเปิดเผยของพระเจ้ามีประโยชน์อย่างไรในการพัฒนาศาสนศาสตร์ของเรา

บทเรียนนี้จะแบ่งออกเป็นสามส่วน ส่วนแรก เราจะสำรวจว่าพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับการทรงเปิดเผย และจะพบการทรงเปิดเผยได้ที่ไหน ส่วนที่สอง, เราจะพิจารณาถึงพลวัตสำคัญบางประการที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจเรื่องการทรงเปิดเผยของพระเจ้า และสาม เราจะศึกษาวิธีการพัฒนาความมั่นใจในการทรงเปิดเผย เราเริ่มต้น โดยการศึกษาว่าเราจะค้นพบการทรงเปิดเผยของพระเจ้าได้ที่ไหน

ค้นหาการทรงเปิดเผย

ในช่วงสองพันปีที่ผ่านมา บรรดานักศาสนศาสตร์คริสเตียน (อาจมีข้อยกเว้น ซึ่งน้อยมาก) ได้เห็นพ้องกันไม่ทางใดก็ทางหนึ่งว่าการทรงเปิดเผยจากพระเจ้านับว่าสำคัญในศาสนศาสตร์ คริสเตียน ความเชื่อที่ว่าพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยความเป็นพระองค์เอง และน้ำพระทัยของพระองค์แก่เรานั้น ได้ปรากฏอยู่ตั้งแต่หน้าแรก ๆ ของพระคัมภีร์แล้ว การทรงเปิดเผยมาถึงเราผ่านบรรดาพยากรณ์ผู้สวดชื่อในพระคัมภีร์เดิม พระเยซู และบรรดาผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ แต่การมีความรู้เชิงทฤษฎีว่าพระเจ้าได้มอบของประทานวิเศษนี้แก่เราเท่านั้นยังไม่เพียงพอ เราจะต้องรู้ว่าเราจะค้นหาได้จากที่ไหนด้วย

ในขณะที่เราศึกษาหัวข้อนี้ เราจะพิจารณาสามประเด็นคือ ประการแรก เราจะศึกษาหลักคำสอนเรื่องการทรงเปิดเผยทั่วไป ประการที่สอง เราจะสำรวจหลักคำสอนเรื่องการทรงเปิดเผยพิเศษ และประการที่สาม เราจะพิจารณาความเชื่อมโยงระหว่างกันของการทรงเปิดเผยสองรูปแบบนี้

การทรงเปิดเผยทั่วไป

หนึ่งในหลักการที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองต่อมนุษย์ ก็คือสิ่งเราเรียกกันว่า “การทรงเปิดเผยทั่วไป” เราใช้คำว่า “ทั่วไป” เพื่อบ่งชี้ว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองผ่านสิ่งทรงสร้างทุกอย่างโดยทั่วไป และเปิดเผยแก่นมนุษย์ทุกคน บางครั้งเราก็เรียกว่า “การทรงเปิดเผยตามธรรมชาติ” เพราะว่าเป็นการทรงเปิดเผยผ่านธรรมชาติหรือสิ่งทรงสร้าง

พระคัมภีร์หลายตอนสอนเราเกี่ยวกับการทรงเปิดเผยทั่วไป ตัวอย่างเช่น พระธรรมสดุดี 19:1-6 กิจการ 14:15-17 และกิจการ 17:26-27 แต่เชื่อว่าคำอธิบายที่สมบูรณ์ที่สุดของการทรงเปิดเผยทั่วไปอยู่ข้อพระคัมภีร์ที่เราคุ้นเคย คือ โรม 1:18-32

การพิจารณา ศึกษาคำสอนดังกล่าวนี้ เราควรกล่าวถึงสองประเด็นดังต่อไปนี้ คือ ประเด็นแรก สื่อกกลางของการทรงเปิดเผยทั่วไป และประการที่สอง เนื้อหาของการทรงเปิดเผยทั่วไป

สื่อกกลาง

ประการแรก พระคัมภีร์สอนเราว่าสื่อกกลาง เครื่องมือ หรือท่อส่งผ่านการทรงเปิดเผยทั่วไปก็คือสิ่งทรงสร้างทั้งหมด ลองฟังวิธีการอธิบายเรื่องนี้ของเปาโลในพระธรรมโรม 1:18-20

เพราะว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์จากสวรรค์ ... พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่เขาแล้ว ...

ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง (โรม 1:18-20)

พระวจนะตอนนี้สอนเราว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองต่อเราผ่านสิ่งทรงสร้าง หรือตามที่เขียนข้างต้นว่า “ในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง”

การทรงเปิดเผยเกิดขึ้นผ่านกาแล็กซีขนาดมหึมาในอวกาศนอกโลกและผ่านโลกขนาดจิ๋วแบบนาโน ทั้งมิดิการทรงสร้างเชิงกายภาพ เจริญนามธรรม และฝ่ายวิญญาณ แม้กระทั่งการดำรงอยู่ของเราในฐานะมนุษย์ กล่าวคือทุกอย่างในการทรงสร้างเป็นสื่อกกลางของการทรงเปิดเผยของพระเจ้า น่าเสียดายที่คริสเตียนมักจะเข้าใจพระวจนะเหล่านี้ในโรมบทที่ 1 เสมือนว่ากล่าวถึงเฉพาะสิ่งทรงสร้างในสภาวะธรรมชาติเท่านั้น เราทุกคนรู้วิธีการต่าง ๆ ที่ป่าไม้ ทะเลสาบ ภูเขา และที่รกร้างว่างเปล่ามักจะนำความคิดเราให้นึกถึงพระเจ้า แต่บ่อยครั้งเราล้มเหลวที่จะตระหนักว่าอารยธรรม เทคโนโลยี และวัฒนธรรมของมนุษย์โดยรวมก็เปิดเผยถึงพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน

นับเป็นเรื่องสำคัญที่เราจะตระหนักว่าในโรมบทที่ 1 เปาโลได้คิดไกลไปกว่าสิ่งทรงสร้างตามธรรมชาติ โดยท่านได้กล่าวถึงสิ่งทรงสร้างที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของมนุษย์ในฐานะสื่อกกลางของการเปิดเผย เมื่อกล่าวถึงวิปริตต่าง ๆ ที่วัฒนธรรมบาปของมนุษย์ได้นำมาสู่โลก เปาโลได้กล่าวว่าเมื่อมนุษย์ได้เห็นแล้วก็สามารถรู้และเข้าน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ ดังที่ท่านได้เขียนอธิบายไว้ในโรม 1:32

แม้เขาจะรู้บัญญัติอันชอบธรรมของพระเจ้า ที่ว่าคนทั้งปวงที่ประพฤติเช่นนั้นสมควร จะตาย

เขาก็ไม่เพียงประพฤติเท่านั้น แต่ยังเห็นชอบกับคนอื่นที่ประพฤติเช่นนั้นด้วย (โรม 1:32)

พระวาจาข้างต้นชี้ว่า การทรงเปิดเผยทั่วไปเกิดขึ้นผ่านสิ่งที่มนุษย์กระทำกับธรรมชาติ ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงผ่านสิ่งทรงสร้างตามสภาวะธรรมชาติเท่านั้น นอกจากนั้น เทคโนโลยีของมนุษย์ วิทยาศาสตร์ สถาปัตยกรรม การเมือง ชีวิตครอบครัว ศิลปะ การแพทย์ ดนตรี และผลผลิตจากวัฒนธรรมของมนุษย์อีกมากมายก็นับเป็นสื่อกลางในการทรงเปิดเผยของพระเจ้า เราไม่สามารถหนีจากสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยได้ เพราะสิ่งเหล่านั้นมีอยู่แวดล้อมตัวเราทุกขณะ

เนื้อหา

ในส่วนที่สอง เราควรรับรู้ว่าในโรมบทที่ 1 เปาโลยังได้ระบุถึงเนื้อหาพื้นฐานของการทรงเปิดเผยทั่วไป

ในมุมมองหนึ่ง เปาโลไม่ได้อธิบายอย่างชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่มนุษย์รับรู้ผ่านการทรงเปิดเผยทั่วไป การที่ท่านไม่กล่าวอย่างเจาะจงนั้น คาดว่าเป็นผลของข้อเท็จจริงที่ว่า มนุษย์ต่างพื้นเพ ต่างพื้นที่และต่างยุคสมัย รับรู้การทรงเปิดเผยทั่วไปของพระเจ้าในแง่มุมที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม เปาโลกล่าวชัดเจนว่าการทรงเปิดเผยทั่วไปนั้น ได้เปิดเผยข้อมูลอย่างน้อยสองชนิดแก่มนุษย์ ได้แก่ พระลักษณะพระเจ้า และความรับผิดชอบทางจริยธรรมของมนุษย์ที่สอดคล้องกับพระลักษณะดังกล่าว

ในอีกแง่หนึ่ง ดังที่เปาโลกล่าวไว้ใน โรม 1:20 ว่า การทรงสร้างของพระเจ้าเปิดเผย:

สภาพของพระเจ้าซึ่งตามนุษย์มองไม่เห็น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ (โรม 1:20)

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ มนุษย์ไม่อาจมองเห็นพระลักษณะของพระเจ้าได้โดยตรง แต่สามารถมองเห็นได้โดยอ้อม คือในสิ่งทรงสร้างของพระองค์ ทุกคนในโลกใบนี้รู้จักของพระลักษณะของพระเจ้าในบางมิติ เพราะว่า (ดังที่เปาโลเขียนใน โรม 1:19) “พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่เขาแล้ว”

ยกตัวอย่างเช่น ความงามของสิ่งทรงสร้างสะท้อนให้เห็น ความงดงามอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้า การจัดเตรียมธรรมชาติสำหรับชีวิตมนุษย์ได้แสดงให้เห็นถึงความกรุณาของพระองค์ ขนาดของสรรพสิ่งทรงสร้างเปิดเผยความใหญ่โตของพระองค์ ความซับซ้อนของการทรงสร้างสำแดงพระปัญญาของพระองค์ และพลังอำนาจของธรรมชาติเปิดเผยให้เห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ในอีกด้านหนึ่ง นอกเหนือจากการสำแดงพระลักษณะของพระเจ้า ที่เหนือเกินกว่าจะมองเห็นด้วยตาแล้ว การทรงเปิดเผยทั่วไปสะท้อนแง่มุมต่าง ๆ ของความรับผิดชอบทางจริยธรรมที่เรามีต่อพระเจ้า ขอให้ฟังสิ่งที่เปาโลได้กล่าวไว้ใน โรม 1:32 ในขณะที่เขากล่าวถึงความบาปของมนุษยชาติ:

แม้เขาจะรู้บัญญัติอันชอบธรรมของพระเจ้า ที่ว่าคนทั้งปวงที่ประพฤติเช่นนั้นสมควร จะตาย เขาก็ไม่เพียงประพฤติเท่านั้น แต่ยังเห็นชอบกับคนอื่นที่ประพฤติเช่นนั้นด้วย (โรม 1:32)

กล่าวอีกนัยหนึ่ง แง่มุมต่าง ๆ ของการทรงสร้างได้เปิดเผยถึงความรับผิดชอบทางจริยธรรมที่เรามีต่อพระเจ้า

ตัวอย่างเช่น ความแตกต่างทางชีวภาพระหว่างชายและหญิง ได้แสดง หรือเปิดเผยให้เราต้องมีความรับผิดชอบต่อเพศตรงข้าม

การที่ลูกฟังพาดการเลี้ยงดูของพ่อแม่ นั้น ได้แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบของพ่อแม่ในการดูแลลูก และความรับผิดชอบของลูกในการให้เกียรติพ่อแม่

ความทุกข์ยากของมนุษย์ในภาวะข้าวยากหมากแพงและสงคราม ได้เปิดเผยความรับผิดชอบของเราในการแสดงความเมตตาต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะหันไปทางไหน สรรพสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น ได้ร้องเรียกขอให้เราปรับชีวิตให้สอดคล้องกับมาตรฐานจริยธรรมที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงใน และผ่านสิ่งทรงสร้างนั้นด้วย

ถึงตอนนี้เราได้กล่าวถึงหลักคำสอนเรื่องการทรงเปิดเผยทั่วไป แล้ว เราจะพิจารณารูปแบบที่สองของการทรงเปิดเผย นั่นคือ การทรงเปิดเผยพิเศษ

การทรงเปิดเผยพิเศษ

รูปแบบการทรงเปิดเผยนี้เรียกว่า “การทรงเปิดเผยพิเศษ” เพราะไม่ได้เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคน ทุกหนแห่ง แต่เกิดขึ้นกับคนเฉพาะกลุ่ม หรือกลุ่มคนพิเศษบางกลุ่มเท่านั้น ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา การทรงเปิดเผยพิเศษเกิดขึ้นหลายรูปแบบ แต่จากมุมมองคริสเตียน พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองอย่างชัดเจนและสมบูรณ์ในพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซู

ฮีบรู 1:1-3 สรุปชัดเจน ถึงมุมมองคริสเตียนเกี่ยวกับการทรงเปิดเผยพิเศษ:

นานมาแล้วพระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเราหลายครั้ง และหลายวิธีผ่านทางพวกผู้เผย พระวจนะ แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ตรัสกับเราทางพระบุตร ผู้ที่พระองค์ทรงตั้งให้เป็น ทายาทรับสิ่งทั้งปวง พระเจ้าทรงสร้างจักรวาลทางพระบุตร พระบุตรทรงเป็นแสงสว่างแห่งพระสิริของพระเจ้า ทรงมีแก่นแท้เดียวกับพระเจ้า ทรงคำจูนสิ่งทั้งปวงไว้ด้วยพระวจนะอันทรงฤทธานุภาพของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงชำระบาปทั้งหลายแล้ว ก็ประทับเบื้องขวาของพระเจ้าสูงสุด (ฮีบรู 1:1-3)

ก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์ พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองและน้ำพระทัยของพระองค์ด้วยวิธีพิเศษหลายวิธี พระองค์ตรัสกับมนุษย์โดยตรง ให้พวกเขาฝันแบบเหนือธรรมชาติ เปิดตาของพวกเขาก็เห็นนิมิตต่าง ๆ รวมถึงตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะ บาทหลวง พระราชา และนักปราชญ์ แต่การทรงเปิดเผยเหล่านี้ไม่อาจเปรียบเทียบได้กับการทรงเปิดเผยที่สมบูรณ์และเปี่ยมล้นด้วยพระสิริในพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ชีวิตและคำสอนต่าง ๆ ของพระเยซูเป็นการทรงเปิดเผยพิเศษสูงสุดของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้ จึงเหมาะที่จะกล่าวว่า มาตรฐานสำหรับศาสนศาสตร์คริสเตียนก็คือการทรงเปิดเผยของพระเจ้าในพระคริสต์ หัวใจสำคัญเรื่องพระคริสต์ในฐานะการทรงเปิดเผยพิเศษสูงสุดของเจ้านำได้นำผู้นำสำคัญหลายประการ แต่เพื่อวัตถุประสงค์ของเรา เน้นเชิงปฏิบัติสำคัญที่สุดก็คือ เราต้องยึดมั่นพระคัมภีร์ว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยเช่นกัน

ทุกคนที่คุ้นเคยกับพระเยซู หรือ พระอาจารย์ชาวปาเลสไตน์ ในศตวรรษที่หนึ่ง รู้ดีว่าพระเยซูทรงมองพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมในฐานะการทรงเปิดเผยพิเศษของพระเจ้า พระองค์ไม่เคยตั้งคำถามกับพระคัมภีร์ แต่ยอมจำนนพระองค์เองต่อพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง และทรงเรียกให้คนอื่น ๆ กระทำเช่นเดียวกันด้วย ตัวอย่างของพระองค์เป็นการสอนให้สาวกฟังพาดพระธรรมปฐมกาลไปถึงมาลาตีในฐานะคู่มือของเราในทุกสิ่งที่เราคิด ทำ และรู้สึก นอกจากนี้ ในฐานะพระอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ของเรา พระเยซูได้ทรงแต่งตั้งสาวกพิเศษ อัครทูตของพระองค์ เพื่อบัญญัติการทรงเปิดเผยที่เชื่อถือได้สำหรับคริสตจักร และการทรงเปิดเผยของบรรดาอัครทูตถูกสรุปอย่างไม่ผิดพลาดในพระคัมภีร์ใหม่

ดังนั้น บรรดาผู้ที่มององค์พระคริสต์

ในฐานะการทรงเปิดเผยพิเศษสูงสุดของพระเจ้าจะต้องติดตามตัวอย่างของพระองค์และยอมจำนนต่อคำสอนของพระองค์โดยการยอมรับทั้งพระคัมภีร์เก่าและ พระคัมภีร์ใหม่ในฐานะการทรงเปิดเผยพิเศษของพระเจ้าสำหรับประชากรของพระองค์ในยุคปัจจุบันด้วย

ถึงตอนนี้ เรารู้แล้วว่าในยุคปัจจุบัน เราพบการทรงเปิดเผยของ พระเจ้าได้จากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง และในพระคัมภีร์ ให้เราพิจารณาความเชื่อมโยงระหว่างการทรงเปิดเผยทั่วไปและการทรงเปิดเผยพิเศษ ซึ่งความเชื่อมโยงดังกล่าวจะช่วยให้เราตระหนักได้ว่าเราไม่อาจเลือกรับ หรือละทิ้งการทรงเปิดเผยรูปแบบหนึ่ง รูปแบบใดได้เลย

ความเชื่อมโยงระหว่างกัน

เราจะพิจารณาเรื่องนี้ในสองแง่มุม คือ ความทับซ้อนกันระหว่างการทรงเปิดเผยทั่วไปกับการทรงเปิดเผยพิเศษ และความจำเป็นที่จะต้องฟังพาดการทรงเปิดเผยทั้งสองรูปแบบ เราจะเริ่มที่ประเด็นความทับซ้อนกันระหว่างการทรงเปิดเผยทั่วไปกับการทรงเปิดเผยพิเศษ

ความทับซ้อน

แม้ว่าเรามักจะแยกประเด็นกันระหว่างการทรงเปิดเผยทั่วไปและการเปิดเผยพิเศษ แต่เราจำเป็นต้องตระหนักว่าการทรงเปิดเผยสองรูปแบบนี้มีความทับซ้อนกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องรู้ถึงความหลากหลายของเนื้อหาที่พบได้ในการทรงเปิดเผยทั้งสองรูปแบบ

อีกด้านหนึ่ง การทรงเปิดเผยพิเศษในพระคัมภีร์นั้น

มีหลายหัวข้อที่ทำให้เกิดความสับสนระหว่างมุมมอง/ความเข้าใจในระดับธรรมดา และระดับพิเศษได้ บางตอนของพระคัมภีร์มีความพิเศษมาก ๆ ในแบบที่ไม่มีใครสามารถเขียนสิ่งเหล่านั้นผ่านการสังเกตหรือจากประสบการณ์ธรรมดาได้ แม้กระทั่งโดยการทรงนำของพระเจ้าก็ตาม กล่าวได้ว่าข้อพระคัมภีร์ตอนนั้น ๆ ก่อนข้างซับซ้อน ลึกลับ ตัวอย่างชัดเจนที่สุดของพระธรรมประเภทนี้ เช่นดาเนียล โยเอล และวิวรณ์ ผู้เขียนพระธรรมเหล่านี้ได้รับข้อมูลต่าง ๆ ผ่านนิมิต และผ่านการเปิดเผยเหนือธรรมชาติอื่น ๆ ที่พวกเขาได้รับ ในแง่นี้ เราอาจเรียกพระธรรมตอนเหล่านี้ของพระคัมภีร์ว่า “การทรงเปิดเผยพิเศษ”

นอกจากนี้ ยังมีจุดที่พบกันครึ่งทางในพระคัมภีร์ ระหว่างมุมมอง พิเศษ

และความเข้าใจภายใต้การนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านวิธีการปกติธรรมดา ตัวอย่างเช่น พงศกัมภีร์หรือพระกิตติคุณลูกา ที่ผู้เขียนพระธรรมเหล่านี้กล่าวอย่างเปิดเผยว่าพวกเขาได้รวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ตามปกติ พระธรรมพงศกัมภีร์กล่าวถึงพงศาวดารของชนชาติอิสราเอลและยูดาห์ ส่วนพระธรรมลูกากล่าวถึงการรวบรวมข้อมูลจากประจักษ์พยานที่พบเห็นชีวิตพระเยซูคริสต์ ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้า ทำให้ผู้เขียนพระคัมภีร์เหล่านี้ มีมุมมอง/ความเข้าใจอย่างถูกต้องแม่นยำ รวมทั้งเข้าใจและสามารถอธิบายข้อมูลที่ได้อีก อย่างถูกต้อง ลึกลับ ซึ่งไม่สามารถทำได้โดยวิธีการปกติ ดังนั้น ในแง่นี้พระคัมภีร์บางตอนที่กล่าวมานี้จึงนับว่ามีคุณสมบัติระหว่างมุมมอง/ความเข้าใจปกติธรรมดา และแบบซับซ้อนเป็นพิเศษ

นอกจากนี้ พระคัมภีร์หลายตอน แม้จะเป็นมุมมอง/ความเข้าใจค่อนข้างธรรมดา แต่ก็สร้างแรงบันดาลใจยิ่ง ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มักจะนำผู้เขียนพระคัมภีร์ให้ตั้งข้อสังเกตได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับประสบการณ์ธรรมดา ๆ ตัวอย่างเช่น ในสุภาษิต 30:25 นักปราชญ์กล่าวว่า

มด เป็นประชากรที่ไม่แข็งแรง แต่มันยังเตรียมอาหารของมันไว้ในฤดูแล้ง (สุภาษิต 30:25)

ข้อความนี้เกิดจากการคลางแคลงและเป็นความจริง แต่มันเกิดจากการสังเกตธรรมชาติ ไม่ใช่จากได้รับนิมิตที่ลึกลับ

ดังนั้น ในแง่หนึ่งนับได้ว่า การทรงเปิดเผยพิเศษก็มักประกอบด้วยสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการทรงเปิดเผยธรรมดา เป็นสิ่งต่าง ๆ ที่คนทั่วไปสามารถสังเกตเห็นได้ในโลกนี้ เราอาจกล่าวได้ว่า พระธรรมเหล่านั้นเป็น “ที่มา หรือต้นกำเนิดของการทรงเปิดเผยแบบพิเศษ”

เช่นเดียวกับการทรงเปิดเผยพิเศษ การทรงเปิดเผยทั่วไปก็ประกอบด้วยเนื้อหาหลากหลายรูปแบบ เป็นสิ่งต่าง ๆ ไปที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันของผู้คนที่มีความสุขปกติในโลกนี้ เกือบทุกคนทราบว่าโลกนี้ใหญ่โตมหึมา ปกคลุมด้วยท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ไพศาล และคนส่วนใหญ่จำได้ถึงช่วงเวลาต่าง ๆ ที่พวกเขาเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับสำนึกทางจริยธรรม ประสบการณ์ที่แทบจะเป็นสากลเหล่านั้นได้เปิดเผยองค์พระผู้เป็นเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษยชาติเสมอ ซึ่งเราอาจเรียกว่า “การทรงเปิดเผยทั่วไป”

เมื่อขยับใกล้ศูนย์กลางของการทรงเปิดเผยทั่วไป ก็จะเห็นการผสมผสานระหว่างองค์ประกอบปกติ และองค์ประกอบพิเศษ สิ่งเหล่านี้เป็นประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งทรงสร้างที่เกิดขึ้นกับบางคนเท่านั้น เพราะว่ามีข้อจำกัดในเรื่องเวลาหรือสถานที่ เช่น แรงแลมของพายุเฮอริเคนอันรุนแรง ที่ได้สำแดงฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า แต่หลายคนก็ไม่เคยมีประสบการณ์กับพายุ เฮอริเคน ความสูงของเทือกเขาหิมาลัยได้เปิดเผยให้เห็นถึงพระสิริพระเจ้า แต่ส่วนใหญ่แล้ว ผู้คนอีกจำนวนมากก็ไม่เคยได้เห็นเทือกเขาหิมาลัยด้วยตนเอง เพราะเราทุกคนมีข้อจำกัดหลายอย่าง ดังนั้นไม่ว่าการทรงเปิดเผยทั่วไปจะเกิดขึ้นกับทุกคนได้ตลอดเวลา

ในอีกด้านหนึ่ง ก็มีองค์ประกอบพิเศษของการทรงเปิดเผยทั่วไปด้วย คือเมื่อผู้คนยอมรับอย่างสิ้นเชิง (แม้กระทั่งเป็นความเชื่อทางศาสนาของพวกเขาเอง) ถึงความจริงบางอย่างที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผย ข้อเท็จจริงก็คือว่าการทรงเปิดเผยทั่วไปประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่เรามักจะนำไปเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการทรงเปิดเผยพิเศษ ยกตัวอย่างเช่น บางศาสนาที่ไม่ใช่คริสเตียนก็เชื่อว่าพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว หลายศาสนาจำแนกสิ่งธรรมดาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในแบบที่สอดคล้องกับความเชื่อคริสเตียนแท้ การมาเป็นสิ่งที่ถูกประณามในศาสนาส่วนใหญ่ ศาสนาต่าง ๆ หลายศาสนา ต่างยอมรับและเห็นด้วยกับเรื่องความเป็นธรรมทางสังคม ศาสนาต่าง ๆ ในโลกโบราณยุคพระคัมภีร์ ก็มักจะมีค่านิยมคล้ายคลึงกับความเชื่อตามพระคัมภีร์อย่างมาก และแม้กระทั่งยุคปัจจุบัน บรรดามิชชันนารีได้รายงานว่าบางชนชาติที่ชาวประเสริฐยังไม่ถึงนั้น มีความเชื่อหลายอย่างที่คล้ายคลึงกับความเชื่อคริสเตียนด้วย ซึ่งในกรณีเช่นนี้ เราอาจเรียกได้ว่าเป็น “การทรงเปิดเผยทั่วไปแบบพิเศษ”

ดังนั้น ในขณะที่เราใคร่ครวญบทบาทของการทรงเปิดเผยพิเศษและทั่วไปในศาสนศาสตร์ เราจำเป็นต้องจดจำสองสิ่งที่เรามักจะลืมเสมอ คือ ด้านหนึ่งเราต้องจำไว้ว่า พระคัมภีร์สอนเราบางอย่างที่อาจจะไม่ได้ลึกลับเลยเลยแม้แต่เน้อย นอกจากนี้พระคัมภีร์อาจสอนเราด้วยสิทธิอำนาจของพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ค่อนข้างธรรมดาและเข้าใจได้ง่ายผ่านการทรงเปิดเผยทั่วไปเช่นกัน นี่เป็นสาเหตุที่เราขอให้พระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจ

มีใช้เพียงในเรื่องเชิงศาสนาและจริยธรรม แต่ในฐานะที่พระคัมภีร์ยังได้รวมเรื่องประวัติศาสตร์และวิทยาศาสตร์ไว้ด้วย

ในอีกด้านหนึ่ง เราต้องตระหนักด้วยว่าการเปิดเผยทั่วไปสามารถสอนเราได้มากมายเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ที่โดยปกติเราสงวนไว้ให้พระคัมภีร์สอนเรา อันที่จริง (ดังที่เราจะได้เรียนรู้จากบทเรียนนี้)

ความจริงเชิงศาสนศาสตร์มากมายที่กล่าวถึงในพระคัมภีร์ก็เป็นที่รับรู้แก่เราโดยการทรงเปิดเผยทั่วไปด้วยเช่นกัน

นี่เป็นเหตุผลที่เราต้องแสวงหาการทรงนำของพระเจ้าผ่านการทรงเปิดเผยทั่วไปอย่างระมัดระวังแม้กระทั่งในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับศาสนา โดยเฉพาะ

ถึงตอนนี้เราได้เรียนรู้แล้วว่าการทรงเปิดเผยทั่วไปและการทรงเปิดเผยพิเศษมีอะไรหลายอย่างที่เราสามารถสะท้อนความคิดในเชิงศาสนศาสตร์ได้ เราควรจะไปยังหัวข้อที่สอง นั่นคือ

ทำไมเราจำเป็นต้องฟังการทรงเปิดเผยทั้งสองรูปแบบเพื่อเข้าใจศาสนศาสตร์?

การทรงเปิดเผยแต่ละรูปแบบมีส่วนสนับสนุนกิจการเชิงศาสนศาสตร์อย่างไรบ้าง?

ความจำเป็น

ในแง่หนึ่ง เราจำเป็นต้องฟังการทรงเปิดเผยพิเศษเพราะว่าเป็นสิ่งที่พิเศษกว่าการทรงเปิดเผยทั่วไปในหลายทาง

การทรงเปิดเผยพิเศษถูกออกแบบมาเพื่อการสื่อสารอย่างเจาะจง สร้างความกระจ่าง

เปิดเผยพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์มากกว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นจากการทรงเปิดเผยทั่วไป

ดังที่นักศาสนศาสตร์จำนวนมากได้ตั้งข้อสังเกตในระบอบไม่กึ่งศวรรษที่ผ่านมาว่า

พระเจ้าได้ประทานการทรงเปิดเผยทั้งแบบพิเศษและทั่วไปแก่อาดัมและเอวาในขณะที่พวกเขาอยู่ในสภาวะผู้บริสุทธิ์ก่อนการล้มลงในบาป เนื่องจากทั้งอาดัมและเวลาในตอนนั้นปราศจากบาป

เรามั่นใจได้เลยว่าพวกเขาเกี่ยวข้องกับพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์อย่างมากมายในขณะที่พวกเขามองไปยังสิ่งทรงสร้าง ถึงกระนั้น

(แม้กระทั่งก่อนการล้มในบาป) ศาสนศาสตร์ไม่ได้เกิดขึ้นโดยการสังเกตสิ่งทรงสร้างโดยปราศจากการทรงนำของการทรงเปิดเผยพิเศษ

นอกจากนี้ พระเจ้ายังได้ประทานพระคำพิเศษแก่อาดัมพร้อมกับคำสั่งพิเศษเกี่ยวกับต้นไม้แห่งความรู้ชั่ว การดูแลสวนเอเดน

การมีลูกคอก การขยับขยายออกไปนอกพรมแดนของสวนเอเดน และการใช้อำนาจเหนือแผ่นดินโลกทั้งหมด

นอกจากนี้ เมื่อความบาปเข้ามาในโลก การทรงเปิดเผยพิเศษยังเน้นไปที่แผนงานของพระเจ้าในเรื่องความรอด

แม้ว่าการทรงเปิดเผยทั่วไปจะสอนว่าเราอยู่ภายใต้การพิพากษาของพระเจ้า

แต่การทรงเปิดเผยพิเศษเท่านั้นที่สำแดงเรื่องการประทานความรอดแก่เราผ่านทางพระคริสต์

กระบวนการสร้างศาสนศาสตร์โดยใช้การทรงเปิดเผยทั่วไป (บางครั้งเรียกว่าศาสนศาสตร์ธรรมชาติ)

จะต้องได้รับการนำโดยการทรงเปิดเผยพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังการล้มลงในความบาป มิเช่นนั้นแล้ว

เราอาจมีแนวโน้มเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยผ่านการทรงสร้าง

โดยที่ไม่ล้มความจำเป็นในการฟังพระคัมภีร์ เราควรพิจารณาความจำเป็นในการฟังการทรงเปิดเผยทั่วไปด้วยเช่นกัน

ทำไมการสร้างศาสนศาสตร์ของเราจากพระคัมภีร์จึงไม่เพียงพอ?

มีอะไรบ้างที่การทรงเปิดเผยทั่วไปมีส่วนช่วยเหลือในแบบที่เราหาไม่ได้ในพระคัมภีร์?

ถึงตอนนี้

ดังที่เราได้กล่าวไปแล้วว่าเราไม่อาจเข้าถึงธรรมชาติหรือการทรงเปิดเผยทั่วไปโดยปราศจากสิทธิอำนาจการทรงนำของพระคัมภีร์ได้ แต่ในขณะที่เดียวกันเราควรตระหนักว่าพระคัมภีร์ได้อธิบายอย่างตรงไปตรงมาเพียงไม่กี่เรื่องเท่านั้น และต้องตระหนักว่าพระคัมภีร์พูดถึงไม่กี่ประเด็นเท่านั้นเมื่อเทียบกับขอบเขตที่กว้างกว่าของการทรงเปิดเผยทั่วไป ซึ่งการทรงเปิดเผยทั่วไปให้บริบทที่จำเป็นสำหรับการทรงเปิดเผยพิเศษเพื่อที่พระเจ้าจะสื่อสารกับเรา เพื่อที่จะประยุกต์ใช้หลักการที่เราได้เรียนรู้ในบทเรียนก่อนหน้านี้

แง่มุมที่หลากหลายของการทรงเปิดเผยทั่วไปและการทรงเปิดเผยพิเศษได้ถูกทอเป็นโครงข่ายความสัมพันธ์ซึ่งแลกเปลี่ยนในหลายรูปแบบ

บทบาทของการทรงเปิดเผยทั่วไปมีอย่างน้อยสองรูปแบบ ในด้านหนึ่ง

สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากการทรงเปิดเผยทั่วไปทำให้เราสามารถเข้าใจการทรงเปิดเผยพิเศษ ลองพิจารณาแบบนี้ละครับ เราทุกคนรู้ว่าคน ๆ หนึ่งจะต้องอ่านหนังสือได้ (หรืออย่างน้อยก็เข้าใจภาษาบ้างระดับหนึ่ง) เพื่อที่จะเข้าถึงการทรงเปิดเผยของพระคัมภีร์ แต่มีใครบ้างท่ามกลางพวกเราที่เรียนรู้วิธีการอ่านหรือเข้าใจภาษาด้วยการหมกมุ่นกับการศึกษาพระคัมภีร์โดยปราศจากการช่วยเหลือจากแหล่งข้อมูลอื่น? มันใจได้เกือบเต็มร้อยว่าคำตอบคือ “ไม่มี” พวกเราส่วนใหญ่เรียนรู้ภาษาจากพ่อแม่หรือผู้ดูแล

โดยมีตัวช่วยเป็นวัตถุและการกระทำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันองค์ประกอบอื่น ๆ ของการทรงสร้าง และจากนั้นเราเรียนรู้ที่จะอ่านหนังสือด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่คล้ายกัน

ด้วยโครงสร้างที่เราได้เรียนรู้จากแง่มุมต่าง ๆ เหล่านี้ของการทรงเปิดเผยทั่วไปเท่านั้น ทำให้เราสามารถเข้าใจพระคัมภีร์ได้ ความจริง เราฟังพาดการทรงเปิดเผยทั่วไปนั้นลึกซึ้งกว่านี้อีกในขณะที่เราศึกษาพระคัมภีร์ เราอาจไม่มีพระคัมภีร์ให้อ่านด้วยซ้ำ หากไม่ใช่เพราะสิ่งที่ผู้คนในอดีตได้เรียนรู้จากการทรงเปิดเผยทั่วไป นักแปลพระคัมภีร์ได้เรียนรู้วิธีการแปล นักพิมพ์ได้เรียนรู้วิธีการพิมพ์ สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่ได้เรียนรู้วิธีการตีพิมพ์เผยแพร่จากการทรงเปิดเผยทั่วไป ด้วยสามัญสำนึกพื้นฐานเหล่านี้ เราต้องใส่ใจต่อการทรงเปิดเผยทั่วไป เพราะว่าจะเสริมสร้างความสามารถให้แก่เราเพื่อศึกษาการทรงเปิดเผยพิเศษได้

ในอีกด้านหนึ่ง การทรงเปิดเผยทั่วไปจำเป็นสำหรับการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์ให้สำเร็จด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น พระคัมภีร์กล่าวถึงประเด็นต่าง ๆ และให้หลักการที่ไร้ข้อผิดพลาดให้เราทำตาม ถึงกระนั้น เพื่อที่จะประยุกต์ใช้หลักการเหล่านี้ เราจะต้องรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทรงสร้าง เป็นเป้าหมายในการประยุกต์ใช้หลักการดังกล่าว

พระคัมภีร์สอนเราว่าสามีจะต้องรักภรรยา

แต่การประยุกต์ใช้หลักการนี้เราจะต้องเรียนรู้อะไรบ้างอย่างจากการทรงเปิดเผยทั่วไป สามีหมายความว่าอย่างไร? ภรรยาหมายความว่าอย่างไร? นอกจากนี้ เราจะต้องรู้ว่าการแสดงความรักต่อภรรยาสักคน ในสถานการณ์ส่วนตัวของเธอหมายความว่าอย่างไร ในแง่นี้ การประยุกต์ใช้พระคัมภีร์อย่างสัจซื่อขึ้นอยู่กับ การทรงเปิดเผยทั่วไปของพระเจ้าเสมอ

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า เราเห็นพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองผ่านการทรงเปิดเผยทั่วไปและการทรงเปิดเผยพิเศษ และพระองค์ทรงคาดหวังให้เราค้นพบการทรงเปิดเผยนั้น ทั้งในการทรงสร้างและในพระคัมภีร์

ไม่มีการทรงเปิดเผยรูปแบบใดที่ถูกออกแบบมาให้ยื่นห้อยอยู่ได้ด้วยตัวเอง

พระเจ้าได้ทรงบัญญัติไว้ว่าเราจะต้องยึดถือการทรงเปิดเผยทั้งสองรูปแบบในขณะที่เราสร้างศาสนศาสตร์ของเรา

หลังจากได้เห็นแล้วว่า คริสเตียนต้องค้นพบการเปิดเผยพระองค์เองของพระเจ้า

ผ่านการทรงเปิดเผยพิเศษและการทรงเปิดเผยทั่วไปพร้อมกัน เราควรพิจารณาต่อไปในหัวข้อที่สอง คือ เราจะเข้าใจการทรงเปิดเผยได้อย่างไรเพื่อที่ เราจะสร้างศาสนศาสตร์จากการทรงเปิดเผยนั้นได้สำเร็จ?

เข้าใจการทรงเปิดเผย

มีความแตกต่างสำคัญต้องชี้ชัดในที่นี้ เหมือนกับการที่ใครบางคนให้ของขวัญแก่คุณชิ้นหนึ่ง ก็เป็นคนละเรื่องกับการที่คุณจะใช้ของขวัญชิ้นนั้นอย่างเหมาะสม เช่นเดียวกัน การที่พระเจ้าทรงประทานการเปิดเผยแก่พวกเรา ก็เป็นคนละเรื่องกับการที่เราใช้การเปิดเผยนั้นในการสร้างศาสนศาสตร์อย่างถูกต้องเหมาะสม ดังที่พระธรรมโรม 1 สอนว่า พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองผ่านการทรงสร้างอย่างชัดเจนเพียงพอ ว่ามนุษย์ทุกคนรู้ว่าพระองค์ควรค่าแก่การนมัสการและพวกเขาขึ้นอยู่กับฤทธิ์ปาฏิหาริย์ของพระองค์เมื่อพวกเขาบฏ อย่างไรก็ตาม การที่จะเข้าใจทั้งการทรงเปิดเผยทั่วไปและการทรงเปิดเผยพิเศษให้มากกว่าระดับพื้นฐานเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่เป็นกระบวนการไคร้ครวญที่ซับซ้อน

เพื่อที่จะรู้ว่ากระบวนการทำความเข้าใจการทรงเปิดเผยเกิดขึ้นอย่างไร เราจะเน้นความสนใจในสามทิศทาง คือหนึ่ง เราจะสำรวจอุปสรรคแห่งบาป สอง เราจะศึกษาเกี่ยวกับการส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และสาม เราจะกล่าวถึงผลลัพธ์ของผลวัดดังกล่าวนี้ที่มีต่อศาสนศาสตร์ของเรา ก่อนอื่นเราลองมาศึกษาว่าบาปเป็นอุปสรรคต่อเราอย่างไรในขณะที่เราพยายามเข้าใจการทรงเปิดเผยของพระเจ้า

อุปสรรคแห่งบาป

แม้เป็นเรื่องที่น่าเศร้า

เราจะต้องยอมรับว่าบาปมีผลรุนแรงต่อมนุษย์อย่างมากในระดับที่ว่าถ้าสมมติพระเจ้าทรงเพิกเฉยกับอิทธิพลของบาป เราก็คงปฏิเสธการทรงเปิดเผยของพระองค์ด้วยสุดกำลังของเรา หากปราศจากพระคุณธรรมดาและพิเศษของพระเจ้า ทุกความพยายามที่จะยอมรับและพัฒนาศาสนศาสตร์ ของเรากจากการทรงเปิดเผยของพระเจ้าย่อมไร้ประโยชน์ หากกล่าวโดยใช้ศัพท์ศาสนศาสตร์ดั้งเดิม ปัญหานี้มักจะถูกเรียกว่า “อิทธิพลทางจิตใจของบาป” (noetic effects of sin) ซึ่งมาจากคำภาษากรีกที่แปลว่า “จิตใจ” นั่นเอง (*nous*)

เพื่อความเข้าใจอิทธิพลทางจิตใจของบาป

เราจะเริ่มด้วยการพิจารณาวิธีการที่บาปทำให้จิตใจเรามีคบอดต่อการทรงเปิดเผยทั่วไป และจากนั้นวิธีการที่บาปทำให้จิตใจเรามีคบอดต่อการทรงเปิดเผยพิเศษ

การทรงเปิดเผยทั่วไป

แม้ว่าทุกคนบนโลกจะรู้จักบางมิติของการทรงเปิดเผยทั่วไป

บาปทำให้เราคบอดหลายสิ่งที่เราเห็นและทำให้ตาของเรามืดบอดต่อสิ่งที่พระเจ้าต้องการสื่อสารกับเราผ่านการเปิดเผยทั่วไป ใน โรมบทที่ 1:18 เปาโลกล่าวว่าคุณค่าที่แตกต่างที่เห็นคนบาปซึ่งรู้ความจริงแห่งการทรงเปิดเผยทั่วไป “เอาความชั่วร้ายของพวกเขาบิบบิ้นความจริง” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ บาปบังคับให้เราให้คบอดความจริงที่ถูกเปิดเผยอย่างชัดเจนผ่านการทรงสร้าง เราปฏิเสธและหันหลังให้กับการทรงเปิดเผยทั่วไป นอกจากนี้ เปาโลได้เขียนว่า ในขณะที่ผู้ไม่เชื่อละเมิดหลักศีลธรรมที่เปิดเผยแก่พวกเขาผ่านการทรงเปิดเผยทั่วไป พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้พวกเขามี

“ราคาค้นหาในใจของเขา”, “กิเลสค้นหาอันน่าอัปยศ” และ “จิตใจเสื่อมทราม”

กิเลสค้นหาและความเสื่อมทรามซึ่งนำหัวใจของเราเพื่อจะทำให้เรามีนิมิตที่บิดเบี้ยวหรือเสียหาย ไม่ใช่ว่าเรามองไม่เห็นความจริงจากการทรงเปิดเผยทั่วไป แต่ที่จริงแล้ว เมื่อเราใช้พระคุณพระเจ้าอย่างไม่สมควร เราก็บิดเบือนข้อเท็จจริงต่างๆ ของการทรงเปิดเผยทั่วไปให้สอดคล้องกับค้นหาที่เสื่อมทรามของเราเอง โดยเรียกความจริงว่าคำโกหก และเรียกคำโกหกว่าความจริง เราเรียกความดีว่าความชั่ว และเรียกความชั่วว่าความดี

หลังจากได้เห็นวิธีการที่บาปบ่อนทำลายความสามารถของเรา ในการใช้การทรงเปิดเผยทั่วไปอย่างเหมาะสมแล้ว จากนั้นเราควรให้ความสนใจกับการทรงเปิดเผยพิเศษ คำถามคือ บาปมีผลกระทบต่อการใช้การทรงเปิดเผยพิเศษของเราอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทรงเปิดเผยของพระเจ้าในพระคัมภีร์?

การทรงเปิดเผยพิเศษ

พระคัมภีร์สอนว่าบรรดาคนบาปนั้น หากมีชีวิตโดยปราศจากพระเมตตาของพระเจ้า พวกเขาจะปฏิเสธคำสอนของพระคัมภีร์ พระเยซูกล่าวถึงเรื่องนี้ในยอห์น 5:39-40 เมื่อพระองค์ตรัสว่าพวกฟาริสีใช้พระคัมภีร์เดิมในทางที่ผิด เปโตรตั้งข้อสังเกตต่องานเขียนของเปาโลในลักษณะคล้าย ๆ กันในเปโตร 3:15-16 เมื่อเขากล่าวว่ามนุษย์บิดเบือนงานเขียนของเปาโลเช่นเดียวกับ ที่กระทำต่อหนังสือเล่มอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ หากปราศจากพระคุณของพระเจ้า คนบาปก็มีแนวโน้มที่จะบ่อนทำลายหรือใช้พระคัมภีร์ในทางที่ผิด

ปัญหาของการแปลความหมายพระคัมภีร์ในทางผิดไม่ได้จำกัดอยู่ในหมู่คนที่ไม่ใช่คริสเตียนเท่านั้น แต่ยังคงลามมายังคริสเตียนด้วย ตัวอย่างหนึ่งเราต่างจำได้ดีคือ การที่มิกศาสนศาสตร์ชาวยุโรปและอเมริกันจำนวนมากเชื่อว่าพระคัมภีร์สนับสนุนการค้าทาสชาวแอฟริกันในศตวรรษที่ 17, 18 และ 19 สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? คริสเตียนแปลพระคัมภีร์ผิดไปขนาดนั้นได้อย่างไร? คำตอบก็คือ บาปขัดขวางแม้กระทั่งความสามารถของเราในการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์ ไม่ว่าสติปัญญาของเราจะดีเลิศหรือความรู้ในพระคัมภีร์ของเราจะลึกซึ้งเพียงใดก็ตาม เราควรตระหนักอย่างที่สุดว่าเราทุกคนบิดเบือนหรือใช้การทรงเปิดเผยพิเศษในทางที่ผิดไม่มากก็น้อย ยิ่งเราตระหนักถึงข้อบกพร่องและอคติของตัวเองมากเท่าไร เรายิ่งสามารถป้องกันการแปลความผิดแบบนี้ได้มากเท่านั้น แต่เราทุกคนสุดท้ายแล้วเมื่อตายไปก็จะไม่รู้ตัวตัวเองได้อ่าน/แปลความพระคัมภีร์ผิดในบางลักษณะ

อิทธิพลทางจิตใจของบาปได้อธิบายปัญหาหลายอย่างที่เรเผชิญ เมื่อเราสร้างศาสนศาสตร์จากการทรงเปิดเผยของพระเจ้า ทั้งพระคัมภีร์และการทรงสร้างได้เปิดเผยพระเจ้าและน้ำพระทัย ของพระองค์แก่เรา แต่เราผู้แปลความหมายนั้นล้วนเป็นคนบาป เราจึงไม่สามารถเข้าใจการทรงเปิดเผยผ่านการทรงสร้างหรือพระคัมภีร์ได้เสมอ ซึ่งเป็นความจริงที่น่าเศร้าที่จะต้องเรียนศาสนศาสตร์ในโลกที่ตกอยู่ในความบาป

ถึงตอนนี้เราได้เห็นวิธีการที่บาปส่งผลกระทบบ้างถึงซึ่งต่อความสามารถของเราในการประยุกต์ใช้การทรงเปิดเผยทั่วไป และการทรงเปิดเผยพิเศษอย่างเหมาะสมแล้ว จากนั้นไป เราจะเน้นไปที่ความหวังอันยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อเข้าใจการทรงเปิดเผยอย่างเหมาะสม นั่นคือ การส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์

บ่อยครั้งที่คริสเตียนขาดความเข้าใจว่า การได้มาซึ่งศาสนศาสตร์ที่ถูกต้องจากการทรงเปิดเผยนั้น ได้รับอิทธิพลจากการทำงานแบบส่วนตัวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตเรามากน้อยเพียงใด แต่กลับเป็นว่าพวกเขาสนใจในความสามารถตามธรรมชาติที่เรามีในฐานะมนุษย์ ด้วยจิตสำนึกแบบสมัยใหม่นิยมยุครู้แจ้ง เราคิดว่าเราสามารถสร้างศาสนศาสตร์ที่ถูกต้องได้ถ้าเรามีเหตุผลและประยุกต์ใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ออกแบบมาอย่างดีเพื่อเข้าใจการทรงเปิดเผยของพระเจ้า แต่ในความเป็นจริงแล้วความสามารถในการใช้เหตุผลของเราไม่มีอยู่จริงในสถานะของสิ่งทรงสร้างซึ่งได้ล้มลงในความบาป ซึ่งในสถานะดังกล่าว ความบาปทำให้จิตใจเรามีคอคอด (ซึ่งหมายถึงถึงความสามารถทางภาษาและการใช้เหตุผล) จึงทำให้เราล้มเหลวในการทำความเข้าใจการทรงเปิดเผยได้อย่างเหมาะสม จำเป็นต้องมีอะไรมากกว่านี้ อะไรบางอย่างที่เสริมสร้างศักยภาพในการใช้เหตุผล ศักยภาพทางภาษา รวมถึงศักยภาพในการสังเกต อะไรบางอย่างที่ทำให้เราสามารถเข้าใจการทรงเปิดเผยทั่วไปและการทรงเปิดเผยพิเศษอย่างที่เป็น และนำไปสู่การสร้างศาสนศาสตร์ที่ถูกต้องได้ การส่องสว่างจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถนำแสงสว่างมาสู่ดวงตาที่มีคอคอดของเราได้

การพิจารณาเรื่องการส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะเริ่มด้วยการศึกษาวิธีการที่พระองค์ประทานความเข้าใจที่ลึกซึ้งในการทรงเปิดเผยพิเศษและวิธีการที่พระองค์ทรงเปิดเผยดวงตาของเราให้เข้าใจการทรงเปิดเผยทั่วไปด้วยเช่นกัน

การทรงเปิดเผยพิเศษ

ในศาสนศาสตร์โปรเตสแตนต์ดั้งเดิม คำว่า “การส่องสว่าง” มักจะถูกใช้กับการงานของพระวิญญาณในการประทานความเข้าใจการทรงเปิดเผยพิเศษได้อย่างลึกซึ้ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทำงานภายในเรา ฟันฟูกจิตใจของเรา เพื่อที่เราจะสามารถเข้าใจยอมรับ และประยุกต์ใช้พระวจนะของพระเจ้า เราลองดูวิธีที่เปาโลกล่าวถึงความจริงนี้ในเอเฟซัส 1:17-18

ข้าพเจ้าอธิษฐานว่าขอพระเจ้าของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราคือพระบิดา ผู้ทรงพระสิริทรงให้ท่านทั้งหลายมีจิตใจ ที่ประกอบด้วยปัญญาและการสำแดง เพื่อท่านจะรู้จักพระองค์ ขอให้ตาใจของพวกท่านสว่างขึ้น เพื่อจะได้รู้ว่าพระองค์ประทานความหวังอะไรแก่ท่านในการทรงเรียกพวกท่านนั้น และรู้ว่ามรดกที่มีศักดิ์ศรีของพระองค์สำหรับพวกธรรมิกชนนั้นบริบูรณ์เพียงไร (เอเฟซัส 1:17-18)

ถึงตรงนี้ เป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องตระหนักว่า การส่องสว่างของพระวิญญาณในการทรงเปิดเผยพิเศษนั้นทำงานหลากหลายวิธี ด้านหนึ่ง พระคัมภีร์บอกชัดเจนว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทำงานหลายรูปแบบที่ไม่เกี่ยวกับการประทานความรอด เพื่อว่าแม้กระทั่งคนที่ไม่ใช่คริสเตียนจะเข้าใจแง่มุมต่าง ๆ หลายด้านของการทรงเปิดเผยพิเศษได้ ในพระธรรมกันดารวิถี 24:2 กล่าวว่าพระวิญญาณของพระเจ้ามาอยู่บนบาลาอัม ผู้เผยพระวจนะ นอกรีต และประทานความเข้าใจที่ลึกซึ้งแก่เขา และในยอห์น 11:49-51 คายาฟัส มหาปุโรหิตผู้มิชอบบาปสำคัญในช่วงที่พระเยซูถูกตรึงกางเขน ได้กล่าวคำพยากรณ์อย่างถูกต้องเกี่ยวกับการถูกตรึงกางเขนของพระเยซู ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 21 พวกเขาฟาริสีเข้าใจว่าอุปมาเรื่องสวนองุ่นและคนเข้าสวนได้เล็งถึงพวกเขา

แต่พวกเขาตอบสนองด้วยแผนการสังหารพระเยซูแทนที่จะกลับใจใหม่อย่างแท้จริง ทำนองเดียวกันในพระธรรมฮีบรู 6:4 ผู้เขียนกล่าวอย่างเจาะจงเกี่ยวกับการส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับผู้เชื่อที่ต่อมาผู้เขียนเองมีความสงสัยในความรอดของพวกเขา

เราอาจเรียกตัวอย่างต่าง ๆ ข้างต้นว่า “ปฏิบัติการทั่วไปของ พระวิญญาณบริสุทธิ์” ในบริบทของ “พระคุณทั่วไป” สิ่งเหล่านี้คือบางส่วนของบทบาทที่ไม่เกี่ยวกับการประทานความรอด ที่พระวิญญาณได้ทำหน้าที่ในโลกนี้ นี่เป็นสาเหตุว่าทำไมแม้กระทั่งคนที่ไม่ใช่คริสเตียนสามารถเข้าใจและสอน ศาสนศาสตร์ที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์ได้ นี่เป็นผลมาจากการทำงานของพระวิญญาณท่ามกลางพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะยังไม่ได้รับความรอดก็ตาม

ในขณะที่เดียวกัน เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องจดจำว่าคริสตจักรเป็นวิหารของพระวิญญาณ คริสตจักรเป็นสถานที่ทรงสถิต และพันธกิจพิเศษของพระเจ้าที่มีต่อโลก พระองค์ประทานความรู้ที่นำความรอดผ่านพระวจนะของพระองค์แก่ผู้เชื่อ และเป็นสิ่งถูกต้องที่จะคาดหวังว่าการส่องสว่างของพระวิญญาณท่ามกลางผู้เชื่อจะยิ่งใหญ่กว่าหมู่มนุษย์ที่ไม่เชื่อ อันที่จริง เป็นสิ่งถูกต้องที่เราจะคาดหวังว่านักศาสนศาสตร์จะเรียนรู้จากพระวิญญาณ ได้ดีกว่าไกลกว่าผู้ไม่ใช่คริสเตียนหลายเท่าตัว

บทบาทสำคัญยิ่งของการส่องสว่างของพระวิญญาณในจิตใจของเราคือการทรงเปิดเผยพิเศษทำให้เกิดประเด็นสำคัญที่ทำให้ให้นักศาสนศาสตร์คริสเตียนทุกคนต้องจดจำ เนื่องจากพระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้นที่ส่องสว่างในเรา นักศาสนศาสตร์คริสเตียนจะต้องอุทิศตนเองอย่างรู้สำนึกและอย่างจริงจังในการดำเนินชีวิตทุกอย่างก้าวไปกับพระวิญญาณ ศาสนศาสตร์คริสเตียนไม่ใช่โครงการที่ปราศจากตัวตน หรือจะบรรลุผลด้วยความสามารถของตัวเองได้ หากต้องการศาสนศาสตร์ที่แท้จริงจากการเปิดเผยพิเศษของพระเจ้าได้ เราต้องมีปฏิสัมพันธ์ส่วนตัวอย่างแนบแน่นและต้องไวต่อการตอบสนองต่องานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อย่างขาดไม่ได้เลย ความหวังในการได้ข้อสรุปศาสนศาสตร์ถูกต้องตามพระคัมภีร์นั้น คือเราต้องเราอุทิศชีวิตอย่างสุดหัวใจในการติดตามการทรงนำของพระวิญญาณที่เปี่ยมด้วยพระคุณเท่านั้น

หลังจากเรามีความเข้าใจเรื่องการส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการทรงเปิดเผยพิเศษแล้ว จากนั้นเราจะพิจารณาเรื่องการส่องสว่างกับการทรงเปิดเผยทั่วไป คริสเตียนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับความคิดที่ว่าเราต้องการการส่องสว่างของพระวิญญาณเพื่อที่จะเข้าใจและประยุกต์ใช้พระคัมภีร์อย่างถูกต้อง ในขณะที่เดียวกัน เราต้องระลึกด้วยว่าพระวิญญาณประทานความสามารถในการเข้าใจการทรงเปิดเผยทั่วไปอย่างเหมาะสมแก่คนทั้งหลายทั้งชายและหญิง

การทรงเปิดเผยทั่วไป

เราเห็นความจริงนี้ในพระคัมภีร์ได้หลากหลายวิธี และวิธีการสำคัญอย่างหนึ่งที่พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องคือ หลักคำสอนเรื่องสติปัญญา ในพระคัมภีร์สอนว่าปัญญา เป็นของประทานจากพระเจ้า หมายถึงความเข้าใจเรื่องการเปิดเผยทั่วไป และพิเศษของพระเจ้าได้อย่างเหมาะสม ปัญญานี้มีมาจากไหน? พระวิญญาณของพระเจ้าสอนเรื่องปัญญาแก่เรา

ในดาเนียล 5:14 กษัตริย์เบลซัสซาร์ยอมรับว่าปัญญาของดาเนียลมาจากพระเจ้า ในสุภาษิต 2:6 เราอ่านพบว่าปัญญาทุกอย่างมาจาก พระเจ้า ในทางเดียวกัน ดังที่เขียนไว้ในอพยพ 31:3 ข่างฝีมือ

ที่ชื่อเบซาเลลและโอโฮลีอับทำงานช่างได้เป็นอย่างดีเพราะว่าพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระธรรมเหล่านี้ล้วนกล่าวในทำนองเดียวกันว่า การส่องสว่างของพระวิญญาณไม่เพียงแต่จำเป็นสำหรับการทรงเปิดเผยพิเศษเท่านั้น แต่ยังจำเป็นสำหรับการทรงเปิดเผยทั่วไปเช่นกัน เราลองฟังสิ่งที่คาถาวิไนได้กล่าวไว้ในเล่มที่สอง บทที่สองของหนังสือ *Institute of the Christian Religion* เกี่ยวกับการทำงานของพระวิญญาณในขณะที่ผู้คนแสวงหาความจริงทุกประเภท ในการทรงเปิดเผยทั่วไป

เมื่อไรก็ตามที่เราพบประเด็นเหล่านี้ในงานเขียนทั่วไป ก็ขอให้แสงสว่างแห่งความจริงที่ส่องอยู่ในพวกเขาสอนเราว่า จิตใจของมนุษย์นั้น แม้ว่าจะเปี่ยมบาปและขาดความสมบูรณ์ แต่ก็ถูกห่ม และประดับไว้ด้วยของประทานอันล้ำเลิศจากพระเจ้า หากเราเชื่อว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นน้ำพุหนึ่งเดียวแห่งความจริง เราจะไม่ปฏิเสธหรือรังเกียจความจริงนั้นไม่ว่าจะปรากฏที่ใด นอกจากนี้เราอาจจะห่มพระเกียรติพระวิญญาณของพระเจ้า... แต่หากพระเจ้าประสงค์ให้เราได้รับการช่วยเหลือด้านฟิสิกส์ ตรีทวิทยา คณิตศาสตร์ และสาขาวิชาอื่น ๆ โดยงานเขียนและการงานของผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้า ก็ขอให้เรารับความช่วยเหลือของพวกเขา

ดังที่คาถาวิไนกล่าวไว้ข้างต้น

พระวิญญาณของพระเจ้าได้สอนเราทั้งที่เป็นและไม่เป็นคริสเตียนถึงความจริงแห่งการทรงเปิดเผยทั่วไป พระองค์ทรงเป็นน้ำพุหนึ่งเดียวแห่งความจริง ด้วยเหตุนี้ การพยายามสร้างศาสนศาสตร์คริสเตียน โดยกำลังของเนื้อหาหนึ่งกระทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการทรงเปิดเผยทั่วไปเป็นเรื่องที่โง่เขลาพอ ๆ กับการแสวงหาความรอดด้วยกำลังของเนื้อหาหนึ่ง

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ประเด็นสำคัญก็คือว่า

การสร้างศาสนศาสตร์ให้สำเร็จจากการทรงเปิดเผยของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ หรือเป็นสิ่งที่คุณและผมจะสามารถทำได้ด้วยกำลังของเราเอง หากทำอย่างเหมาะสมแล้ว การเข้าใจการเปิดเผยของพระเจ้าเป็นเรื่องต้องถ่อมใจลง ด้วยว่าเราต้องเผชิญกับประสบการณ์ทางศาสนาด้วยข้อจำกัดทางธรรมชาติของเราเอง อันจะทำให้เราต้องฟื้นฟูตนเองในการฟังพาดพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

ผลลัพธ์

พลวัตของบาปและพระวิญญาณในความเข้าใจของเราเรื่อง การทรงเปิดเผยทั่วไปและพิเศษนั้น ได้เตรียมเราให้คาดหวังผลลัพธ์บางอย่างในกระบวนการสร้างศาสนศาสตร์ บ่อยครั้งที่ ความขัดแย้งระหว่างบาปและพระวิญญาณทำให้เราต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกว้าวุ่นที่เรารับพบจากการทรงเปิดเผยพิเศษและการทรงเปิดเผยทั่วไปดูเหมือนจะไปด้วยกันไม่ได้

การสร้างศาสนศาสตร์จะนับว่าเป็นเรื่องง่ายคาย ครอบงำทุกอย่างที่เราเชื่อจากพระคัมภีร์นั้นสอดคล้องกับความเข้าใจเรื่องการทรงเปิดเผยทั่วไปอย่างเหมาะสม ตัวอย่างเช่น

ไม่ยากเลยที่จะเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นเรื่องจริงในแง่ประวัติศาสตร์ราบเท่าที่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์สนับสนุนพระคัมภีร์ แต่ไม่ยากที่จะเชื่อว่าการลักขโมยศีลธรรม

เพราะว่ามีผู้คนมากมายที่พบเห็นความป่วยไข้ทางสังคมที่เกิดจากการลักขโมยจนเป็นเรื่องปกติ

แต่เราต้องซื้อตัดต่อกันและกัน บ่อยครั้งเราอ่านเจอความจริงอย่างหนึ่งในพระคัมภีร์ และพบบางอย่างที่ดูขัดแย้งต่อความจริงนั้นอย่างมากในโลกรอบตัวเรา เราเรียนรู้อะไรบางอย่างจากประสบการณ์ชีวิตของเรา แต่จากนั้นได้ค้นพบว่าพระคัมภีร์ดูเหมือนจะสอนสิ่งที่ตรงกันข้ามกัน ถึงตอนนี้ ดังที่เราได้เห็นแล้วว่าคริสเตียนจะต้องสร้างศาสนศาสตร์โดยการฟังพาทรงเปิดเผยทั่วไปและพิเศษ เราไม่สามารถจัดการกับเรื่องนี้ได้ด้วยการปฏิเสธการทรงเปิดเผยแบบหนึ่งแบบใดไปได้ ถ้าเช่นนั้นแล้วเราควรจัดการความขัดแย้งระหว่างการทรงเปิดเผยสองประเภทนี้อย่างไร? เราจะทำอย่างไรเมื่อเราพบอะไรบางอย่างในพระคัมภีร์ที่ดูจะขัดแย้งกับข้อค้นพบของวิทยาศาสตร์หรือประสบการณ์ทั่วไป?

ประการแรก เราควรเผชิญหน้ากับสถานการณ์ข้างต้น โดยมี ความมั่นใจว่า ความจริงแล้วการทรงเปิดเผยทั่วไปและการทรงเปิดเผยพิเศษนั้นไม่ได้ขัดแย้งกันเอง ในการทรงเปิดเผย ทั้งสองรูปแบบ พระเจ้าองค์เดียวกันตรัสกับเรา—พระเจ้าผู้ตรัสแต่ความจริงเพราะพระองค์ไม่สามารถโกหกได้ นอกจากนี้ เราควรตระหนักด้วยว่า ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับพระเจ้าที่จะรวบรวมสิ่งที่พระองค์ทรงเปิดเผยในการทรงสร้าง และในพระคัมภีร์เข้าด้วยกัน ไม่ว่าสำหรับเราแล้วการทรงเปิดเผยสองแบบนี้จะเข้ากันไม่ได้เลยก็ตาม แต่เรารู้จากมุมมองของพระเจ้า และด้วยสัญธรรมว่าการทรงเปิดเผยทั้งสองแบบนี้เป็นความจริงและเทียบเคียงกันได้เสมอ

ประการที่สอง เราต้องตระหนักว่าเมื่อเราพูดถึงสิ่งที่เรารู้จากการทรงเปิดเผยพิเศษและทั่วไป เราไม่ได้กำลังเผชิญกับการทรงเปิดเผยเฉพาะครั้งโดยตรง แต่ด้วยความเข้าใจของเรา ที่มีต่อการทรงเปิดเผยนั้นเป็นความเข้าใจที่ไม่มีวันสมบูรณ์แบบ แม้ว่าการทรงเปิดเผยทั่วไปและพิเศษจะไม่มีวันขัดแย้งกันเองเพราะการเปิดเผยทั้งสองแบบมาจากพระเจ้า แต่ความเข้าใจของเราต่อการทรงเปิดเผยทั้งสองแบบอาจขัดแย้งกันได้ เพราะว่าเป็นความเข้าใจที่เกิดจากเราเอง

ดังนั้น เมื่อเราเผชิญกับความไม่สอดคล้องกันอย่างชัดเจนระหว่างการทรงเปิดเผยพิเศษและทั่วไป มีสี่วิธีการหลักในการประเมินสถานการณ์ได้

หนึ่ง เป็นไปได้เสมอที่เราจะเข้าใจการทรงเปิดเผยพิเศษคลาดเคลื่อน และเราต้องเปลี่ยนการตีความพระคัมภีร์โดยไม่ปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ สอง ความขัดแย้งอาจเกิดขึ้นเมื่อเราเข้าใจการทรงเปิดเผยทั่วไปอย่างคลาดเคลื่อน บ่อยครั้งที่เราอดบทสรุปจากประสบการณ์ส่วนตัวที่จะต้องถูกปรับให้ถูกต้องโดยใช้พระคัมภีร์ สาม เราอาจเข้าใจการทรงเปิดเผยทั้งสองรูปแบบอย่างคลาดเคลื่อน เป็นไปได้เสมอที่ประสบการณ์ของเราเกี่ยวกับโลก ไม่ได้สอดคล้องกับหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ เพราะเราเริ่มหลงในการเข้าใจพระคัมภีร์อย่างถูกต้องและไม่อาจอดบทเรียนจากประสบการณ์ของเราเองได้อย่างถูกต้อง และสี่ เราอาจเผชิญกับเรื่องลึกลับที่เหนือความเข้าใจของมนุษย์อย่างเรา ตัวอย่างเช่น นามานว่าประสบการณ์ของเราในการทรงเปิดเผยทั่วไปไม่ทำให้เราคาดหวังว่าบุคคลสามคนจะเป็นคนคนเดียวกันได้

อย่างไรก็ตาม นี่คือนสิ่งที่พระคัมภีร์ได้สอนเราเกี่ยวกับพระเจ้า แล้วเราจะไกล่เกลี่ยความขัดแย้งระหว่างสองมุมมองนี้ได้อย่างไร? ซึ่งเราทำไม่ได้เลย

เพราะหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพเป็นสิ่งลึกลับเหนือความเข้าใจของมนุษย์อย่างเรา

ถึงตอนนี้ ในทางปฏิบัติเราไม่สามารถบอกได้ชัดเจนว่าเรากำลังเผชิญสถานการณ์ใดจากสี่แบบข้างต้น ดังนั้น บ่อยครั้งเราจะต้องตัดสินใจบนพื้นฐานที่ว่าเราวางภาระการพิสูจน์ไว้ที่ไหน กล่าวคือ เราให้น้ำหนักมากเป็นพิเศษในการตีความพระคัมภีร์ หรือการตีความการทรงเปิดเผยทั่วไปมากกว่า? ซึ่งคริสเตียนมีแนวทางที่แตกต่างกันในประเด็นนี้

อีกด้านหนึ่ง คริสเตียนที่เรามักจะเรียกว่า “เสรีนิยม” มีแนวโน้มที่จะยอมรับความเข้าใจของตัวเองเกี่ยวกับการทรงเปิดเผยทั่วไปมากกว่าการยอมอุทิศตัวทำความเข้าใจพระคัมภีร์ แต่คริสเตียนที่เรามักจะเรียกว่าพวก “อนุรักษนิยม” มีแนวโน้มที่จะยอมรับความเข้าใจการทรงเปิดเผยพิเศษ หากมีความขัดแย้งเกิดขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่สองคือส่วนของปัญญาที่เหนือกว่า เว้นแต่ว่าหลักฐานสำหรับความเข้าใจของเราต่อการทรงเปิดเผยทั่วไปจะมียังล้นเหลือ เราควรเลือกทำตามความเข้าใจของเราตามที่พระคัมภีร์สอน พระคริสต์และอัครสาวกได้รับรองพระคัมภีร์ในฐานะหนังสือคู่มือของเราเพื่อการเข้าใจชีวิต ดังนั้น เราควรจะพร้อมเสมอที่จะยอมจำนนต่อพระคัมภีร์เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นอย่างชัดเจน ดังที่เปาโลได้กล่าวไว้ใน 2 ทิโมธี 3:16-17

พระคัมภีร์ทุกคนได้รับการคล้อยจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์...
เพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถและพร้อมเพื่อการดี ทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

อย่างไรก็ตาม ในขณะที่เดียวกัน เราต้องระลึกเสมอว่า เนื่องจากความเข้าใจพระคัมภีร์ของเรานั้น ได้บกพร่องไปเพราะความบาป เราอาจจำเป็นต้องพบกับประเด็นปัญหาเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จากอดีตจนถึงปัจจุบัน วิธีปฏิบัติของผู้เชื่อที่สัจซื่อคือการยอมให้ดุลพินิจส่วนตัวเป็นรองจากสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าพระคัมภีร์สอน แม้ว่าพวกเขาจะรู้ว่าจำเป็นต้องปรับความเข้าใจพระคัมภีร์ของตนอีกครั้งในภายหลังก็ตาม ด้วยวิถีทางแห่งปัญญาและการเชื่อฟังเช่นนี้เรียกร้องให้เราสร้างศาสนศาสตร์จากสิ่งที่เราเชื่ออย่างจริงจังว่าเป็นคำสอนจากพระคัมภีร์

ความจริงที่ว่าศาสนศาสตร์จากการทรงเปิดเผยเต็มไปด้วยปัญหาที่เกิดจากพลวัตแห่งบาปและพระวิญญาณ นำเราไปสู่ประเด็นหลักเรื่องสามของบทเรียนนี้ นั่นคือ ในสถานการณ์ที่ซับซ้อนเช่นนี้ เราจะพัฒนาความมั่นใจในจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์ของเราได้อย่างไร?

พัฒนาความมั่นใจ

มีสโลแกนหนึ่งที่เคยโด่งดังในหมู่คริสเตียนที่กล่าวไว้ประมาณนี้ว่า “พระเจ้าตรัสอะไร ฉันก็เชื่อ และว่าตามนั้น” ความเป็นจริง หลายแง่มุม ข้อความนี้กล่าวถูกต้อง และได้สะท้อนสิ่งที่เราพยายามสื่อมาตลอดบทเรียนนี้ หากพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยอะไรบางอย่าง เราก็ควรที่จะเชื่อสิ่งนั้นและจบที่ตรงนั้น แต่สโลแกนนี้มองข้ามข้อเท็จจริงที่ว่าเราไม่สามารถเข้าใจการทรงเปิดเผยของพระเจ้าได้อย่างถูกต้องเสมอ เพียงแค่เราคิดว่าพระเจ้าตรัสอะไรบางอย่างไม่ได้หมายความว่าพระองค์ตรัสจริง ๆ ดังนั้น เราจะต้องถามคำถามอย่างจริงจังว่า เราจะพัฒนาความมั่นใจได้อย่างไรว่าเราเข้าใจการทรงเปิดเผยของพระเจ้าอย่างถูกต้อง เพื่อที่เราจะพูดได้อย่างมั่นใจว่า

“พระเจ้าคริสต์อะไร ก็ว่าความนั้น?”

เพื่อที่จะศึกษาวิธีการพัฒนาความมั่นใจในศาสนศาสตร์ เราจะต้องพิจารณาสามประการต่อไปนี้ ประการแรก เราจะพิจารณาเรื่องความมั่นใจในจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์มีคุณลักษณะแบบต่อเนื่อง (analog quality) ประการที่สอง เราจะสำรวจวิธีการที่ความมั่นใจมักจะเกิดจากกระบวนการยอมรับ และประการที่สาม เราจะพิจารณาวิธีการที่เราควรจะจัดวางความมั่นใจของเราให้เหมาะสมกับจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์ต่าง ๆ โดยเริ่มด้วยการพิจารณาแนวคิดที่ว่าความมั่นใจในข้อสรุปเชิงศาสนศาสตร์มีคุณลักษณะแบบต่อเนื่อง ไม่ใช่คู่ตรงข้าม

คุณลักษณะแบบต่อเนื่อง

เพื่อที่จะเข้าใจความแตกต่างของสองคุณลักษณะข้างต้น จะเป็นประโยชน์ที่จะใช้การอุปมาเปรียบเทียบกับสวิตช์เปิดปิดไฟ สองแบบที่พบเห็นได้ทั่วไป สวิตช์ไฟแบบเปิด-ปิดธรรมดาอาจถือว่าเป็นแบบคู่ตรงข้าม นั่นคือไม่เปิดก็ปิดเลย สวิตช์ประเภทนี้คล้ายกับวิธีการที่คริสเตียนจำนวนมากใช้กับความเชื่อของตัวเอง

คริสเตียนเหล่านั้นเพียงแค่นึกถึงสิ่งที่พวกเขาไม่รู้และสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ “ฉันเชื่อว่าพระคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า” “ฉันเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นองค์ตรีเอกภาพ” คำรับรองเหล่านี้เป็นความเชื่อ ที่หนักแน่น ถึงกระนั้น คริสเตียนมีบัญชีรายการของสิ่งที่พวกเขาคิดว่าไม่รู้ หรือ ไม่สามารถล่วงรู้ได้ “ฉันไม่รู้ว่าพระเจ้าที่ประเสริฐอนุญาตให้เกิดความชั่วร้ายได้อย่างไร” “ฉันไม่รู้ว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาเมื่อไหร่” คำกล่าวในลักษณะเหล่านี้บ่งบอกว่าเราไม่รู้ว่าตัวเองต้องคิดอย่างไร ขาดความมั่นใจในจุดยืนต่าง ๆ ที่ฟังมีต่อประเด็นเหล่านี้

แนวทางแบบคู่ตรงข้ามในการเข้าใจจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์อาจเพียงพอในหลายสถานการณ์ เหมือนกับการย่อความแบบหนึ่งทีกล่าวว่า “ฉันรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ฉันไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น” อย่างไรก็ตาม ในฐานะคริสเตียน เมื่อเราพิจารณาอย่างละเอียดมากขึ้นถึงสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดที่เราไม่รู้และไม่รู้ เราจะค้นพบอย่างรวดเร็วว่าสถานการณ์มีความซับซ้อนมากกว่าที่ตัวแบบคู่ตรงข้ามนำเสนอ

นอกจากนี้ พวกเราส่วนใหญ่ก็คุ้นเคยกับสวิตช์ไฟแบบหรี่แสงได้ ซึ่งเป็นสวิตช์ประเภทที่มีระดับการตั้งค่าแบบต่ำกว่าและสูงกว่า สวิตช์ไฟประเภทนี้เป็นแบบต่อเนื่อง (analog) กระแสไฟฟ้าไม่ใช่เพียงแค่เปิดหรือปิด แต่การไหลของกระแสไฟฟ้ามีระดับกำลังไฟฟ้ามากกว่าหรือน้อยกว่า กระแสไฟฟ้าระดับสูงสุดทางคือการเปิดและปิด แต่กระแสไฟฟ้ามีช่วงระดับ ซึ่งมีความสำคัญเช่นกัน เพราะทำให้เรามีระดับแสงไฟที่สลัวกว่า หรือสว่างมากกว่าได้

ในบางแง่มุม สวิตช์ไฟแบบ analog นี้เป็นแบบอย่างที่มีประโยชน์อย่างมากสำหรับการประเมินความมั่นใจที่เราควรจะมิในจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์ เราไม่ใช่แค่มีความมั่นใจในความเชื่อบางอย่างและขาดความมั่นใจในความเชื่ออีกเรื่องหนึ่ง แต่เรามีระดับความมั่นใจต่างระดับต่อจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์ที่เราเชื่อ

ลองนึกถึงวิธีการที่เรามองสิ่งต่าง ๆ นอกเรื่องศาสนศาสตร์ มนุษย์ทุกคนมีความเชื่อหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น ผมเชื่อว่าวันนี้ฝนจะไม่ตก ผมยังเชื่อว่าผมมีงานทำในตำแหน่งอาจารย์ประจำวิทยาลัยพระคริสตธรรม และผมเชื่อว่าผมมีหลานสาวคนหนึ่ง ถึงจุดนี้ แม้ว่าผมเชื่อว่าทุกสิ่งทีกล่าวมานี้เป็นความจริงอย่างแน่นอน

แต่ระดับความมั่นใจต่อทุกเรื่องก็ล้วนนั้นก็ไม่เท่ากัน

วิธีหนึ่งในการทดสอบระดับความมั่นใจของเราก็โดยการถามว่าจะต้องมีแรงกดดันมากแค่ไหนที่ทำให้ผมยอมละทิ้งความเชื่อแต่ละอย่างที่กล่าวมา ผมสามารถพูดด้วยความสัตย์จริงว่า คงไม่จำเป็นต้องมีแรงกดดันอะไรมากเพื่อจะให้ผมเปลี่ยนความเชื่อว่ามันนี่ฝนจะไม่ตก แต่ฝนตกไม่ก็เมื่อตกลงบนหัวผมก็ทำให้ผมวิ่งแล้ว หรือแม้กระทั่งพยากรณ์อากาศที่บอกว่าเป็นไปได้สูงที่ฝน จะตกวันนี้ ก็คงทำให้ผมพกร่มติดตัว ผมไม่มั่นใจในความเชื่อเรื่องนี้มากนัก แต่ผมจะมีความมั่นใจอย่างสูงว่าผมมีอาชีพเป็นอาจารย์ประจำวิทยาลัยพระคริสตธรรม ผมมีความมั่นใจยิ่งว่างานสอนของผมมั่นคง และผมก็ทุ่มเทอย่างหนักในความเชื่อนั้น คงต้องมีรายงานข่าวร้ายทางโทรทัศน์ถึงจะเปลี่ยนใจเปลี่ยนความเชื่อผมในเรื่องนี้ได้ หรือแม้หากผมได้รับจดหมายเลิกจ้าง ผมก็คงอยากได้รับการยืนยันด้วยคำพูดแบบหน้าต่อหน้า แต่ลองพิจารณาว่าจะต้องมีอะไรบ้างที่จะทำให้ผมเลิกเชื่อว่าผมมีหลานสาวคนหนึ่ง มีอะไรมากมายที่ยืนยันความเชื่อถึงหลานคนนี้ และเธอก็สำคัญต่อผมมาก ซึ่งคงจะต้องมีหลักฐานมากมายเกินจินตนาการเพื่อที่จะทำให้ผมเชื่อว่าผมเลิกเชื่อได้ ต้องมีอะไรมากมายนอกเหนือจากสิ่งต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไปข้างต้น

ถึงตอนนี้ หลาย ๆ ลักษณะของความจริงจากประสบการณ์ทั่วไป ก็เป็นจริงอย่างเดียวกันในเรื่องศาสนศาสตร์ด้วย เรายึดถือความเชื่อทางศาสนศาสตร์ในระดับความมั่นใจที่แตกต่างกัน ในบทที่หนึ่ง เราพูดถึงหลักคำสอน การปฏิบัติ และความรู้สึกรูปแบบคริสเตียนในลักษณะปฏิสัมพันธ์หลากหลายที่ได้ถักทอเข้าด้วยกัน ถึงจุดนี้เราจำเป็นต้องขยายโมเดลนี้เพิ่มอีกเล็กน้อย จะเป็นประโยชน์หากเรามองโครงข่ายนี้เหมือนว่าลอยอยู่ในลูกบอลพลาสติก เมื่อลูกบอลถูกตัดขวางและพื้นที่ภายในลูกเปิดเผย เราจะเห็นว่าโครงข่ายแห่งความเชื่อต่าง ๆ ของเรานั้นมีวงแหวนซ้อนกันเป็น ชั้น ๆ โดยมีจุดศูนย์กลางร่วมกัน

ในวงชั้นนอก ความเชื่อของเราถูกจัดวางแบบหลวม ๆ วงแหวนชั้นนอกเป็นภาพแทนของจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์มากมายที่ถือว่าเป็นชายขอบของเส้นใยแห่งความเชื่อของเรา เรามีความมั่นใจน้อยมากเกี่ยวกับจุดยืนเหล่านี้ เรามีพันธะต่อสิ่งเหล่านี้เพียง น้อยนิดและเราพบว่าเราเปลี่ยนแปลง เพิกถอน และเพิ่มเติม การจัดวางความเชื่อต่าง ๆ อย่างง่ายตายและแทบจะตลอดเวลาด้วย

ตรงจุดศูนย์กลางหรือแกนของลูกบอล โครงข่ายแห่งความเชื่อของเราถูกถักทอเข้าด้วยกันอย่างแน่นหนาจนดูเหมือนว่าจะเป็นรูปทรงตันหนึ่งเดียว จุดศูนย์กลางของโครงข่ายประกอบด้วย ความเชื่อแกนกลาง เป็นจุดยืนหลักเชิงศาสนศาสตร์ซึ่งเราเชื่ออย่างมั่นใจสูงสุด เป็นเรื่องยากมากที่จะเปลี่ยนแปลง เพิกถอน หรือเพิ่มเติมอะไรในความเชื่อแกนกลางเหล่านี้ได้อีก เพราะถ้าเราทำเช่นนั้น ก็จะส่งผลกระทบต่อเกี่ยวเนื่องกันออกไปเป็นระลอก ทำให้เกิดอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนความเชื่ออื่น ๆ ของเราได้อีกมาก

ประการสุดท้าย ตรงช่วงระหว่างแกนกลางและวงแหวนชั้นนอกเป็นชุดของวงแหวนชั้นต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยเครือข่ายความเชื่อต่าง ๆ ที่ถูกถักทอไว้ด้วยกัน วงแหวนชั้นที่อยู่ใกล้กับแกนกลางถูกออกแบบไว้อย่างหนาแน่น และปรับเปลี่ยนได้ยากกว่า ซึ่งวงแหวนชั้นที่อยู่ไกลออกไปจากแกนกลางถูกออกแบบไว้หลวมกว่าและปรับเปลี่ยนได้ง่ายกว่า

ถึงตรงนี้ การจัดแจงโครงข่ายแห่งความเชื่อต่าง ๆ แตกต่างกันในแต่ละบุคคล ในแต่ละชนบทรอบนิยาม ในเวลาและสถานที่ที่ต่างกันออกไป อย่างไรก็ตาม การมีระดับความมั่นใจแตกต่างกันในศาสนศาสตร์ของชาวคริสเตียน ปรากฏให้เห็นเสมอ ในฐานะ คริสเตียน เราเชื่ออะไรหลายอย่าง แต่เราไม่ควรที่จะเชื่อทุกอย่างด้วยระดับความมั่นใจที่เท่ากัน บางความเชื่ออาจอยู่วงแหวนชั้นนอกสุด บางความเชื่ออยู่ตรงแกนกลาง และความเชื่อที่เหลืออาจอยู่ตรงจุดไหนสักแห่งระหว่างสองพื้นที่นั้น ก็เป็นเรื่องของความมั่นใจมากกว่าหรือน้อยกว่าเสมอ

และนี่คือสิ่งที่เราพยายามจะสื่อเมื่อเรากล่าวว่าความมั่นใจในทางศาสนศาสตร์เป็นแบบต่อเนื่อง (analog)

ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงข่ายแห่งความเชื่อดังกล่าวทำให้เกิดคำถามว่า แล้วเราจะกำหนดระดับความมั่นใจต่อจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์ที่ต่างกันอย่างไร? จะมีกระบวนการใดบ้างที่จะทำให้เราเชื่อว่าเราเข้าใจการทรงเปิดเผยของพระเจ้าด้วยระดับความมั่นใจมากหรือน้อยอย่างถูกต้องได้? กล่าวอย่างง่าย ๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนและโน้มน้าวเราผ่านกระบวนการยอมตาม ซึ่งหมายถึงกระบวนการที่เรายอมให้ตัวเองอยู่ภายใต้อิทธิพลต่าง ๆ ของเครื่องมือทั้งหลายที่พระวิญญาณมักจะใช้เพื่อสอนเรา

กระบวนการยอมตาม

ก่อนที่เราจะเข้าเรื่องกระบวนการยอมตาม เราควรจำแนกความแตกต่างระหว่างวิธีการพิเศษและวิธีการทั่วไปที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความมั่นใจแก่เราในจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์ ผมพบว่าเป็นประโยชน์มากที่จะพิจารณาประเด็นเหล่านี้คู่ขนานไปกับวิธีการมากมายที่พระเจ้าทรงกระทำในการครอบครองเหนือสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง

หนังสือ *หลักความเชื่อแห่งเวสต์มินสเตอร์* สรุปคำสอนของ พระคัมภีร์เกี่ยวกับการจัดเตรียมของพระเจ้าไว้อย่างน่าพิงลองคู่สิ่งที่เขียนไว้ในบทที่ V ตอนที่ 3

ในการจัดเตรียมทั่วไป พระเจ้าทรงใช้เครื่องมือต่าง ๆ แต่ที่ทรงเป็นอิสระที่จะทำ พระราชกิจโดยปราศจาก, อยู่เหนือ, และปฏิเสธเครื่องมือเหล่านั้น ตามแต่พระทัยของพระองค์

ขอให้สังเกตคำอธิบายวิธีการการจัดเตรียมของพระเจ้าข้างต้น ข้อความนี้อธิบายวิธีการที่พระเจ้าทรงใช้วิธีรองหรือสร้างเครื่องมือเพื่อทำให้น้ำพระทัยพระองค์สำเร็จในโลกมนุษย์ โดยปกติพระองค์ดำเนินการตามแผนงานของพระองค์ “ผ่าน” บัญชีรอง พระองค์ทรงใช้เครื่องมือที่ทรงสร้างขึ้นเพื่อบรรลุเป้าหมายของพระองค์ แต่ในขณะเดียวกัน พระเจ้าไม่ได้ทรงถูกจำกัดอยู่ในวิถีทางปกตินี้ พระองค์ทรงมีอิสระในการบรรลุน้ำพระทัยของพระองค์โดยปราศจาก อยู่เหนือ และปฏิเสธเครื่องมือเหล่านั้นได้

ในทางเดียวกัน ก็เป็นประโยชน์ที่จะจำแนกระหว่างวิธีการพิเศษและวิธีการทั่วไปที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ส่องสว่างและยืนยันจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์ของเรา

บางครั้งบางคราวคริสเตียนจะพบว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความเข้าใจที่ลึกซึ้งและความมั่นใจอันแรงกล้าแม้กระทั่งในเวลาที่เราไม่ได้แสวงหาพระองค์ บางครั้งมีบางอย่างผุดขึ้นในจิตใจอย่างแรงกล้า โดยที่เราไม่ได้คาดหวัง ความมุ่งมั่นเข้มแข็งขึ้นในใจอย่างไม่มีเหตุผล ในสถานการณ์เช่นนี้ พระวิญญาณของพระเจ้าทำงานโดยปราศจาก หรืออยู่เหนือ และปฏิเสธบัญชีรองที่ปกติพระองค์จะทรงใช้ การทำงานแบบพิเศษของพระวิญญาณเป็นสิ่งสำคัญ แต่ในศาสนศาสตร์รูปแบบปกติ เราใส่ใจต่อกระบวนการ/เครื่องมือทั่วไปที่พระวิญญาณทรงใช้มากกว่า

ดังที่เราได้เห็นแล้ว

คริสตจักรได้ยอมรับสามวิธีการหลักที่โดยปกติพระวิญญาณใช้ในการประทานการส่องสว่างโดยระบุถึงสามสาขาพื้นฐานสำหรับการฝึกอบรมศาสนศาสตร์แบบทางการแก่ผู้นำคริสตจักรในวิทยาลัยพระคริสตธรรม สาขาแรก ได้แก่ พระคัมภีร์ ซึ่งเกี่ยวกับอรรถวิเคราะหพระคัมภีร์ (exegetis) สาขาที่สอง ได้แก่ สาขาหลักคำสอนและประวัติศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ในชุมชน และสาขาที่สาม ได้แก่

สาขาศาสนศาสตร์เชิงปฏิบัติ ซึ่งเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคริสเตียน

ควบคู่ไปกับสาขาวิชาข้างต้น ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมาก ที่จะอธิบายวิธีการทั่วไปที่พระวิญญาณประทานความมั่นใจเชิงศาสนศาสตร์ ในขณะที่เราอยู่ในกระบวนการขอมตม หรือขอมงานต่ออิทธิพลของอรรถวิเคราะห์พระคัมภีร์ ด้วยปฏิสัมพันธ์ในชุมชน และการดำเนินชีวิตคริสเตียน เราจะสำรวจอิทธิพล ทั้งสามแบบนี้อย่างละเอียดในบทเรียนต่อไป

แต่จะเป็นประโยชน์ที่จะอภิปรายเบื้องต้นในที่นี้ก่อน

ประการแรก พระวิญญาณของพระเจ้าส่องสว่างและยืนยัน บัพเรานในขณะที่เราเรียนรู้วิธีการขอมงานต่ออิทธิพลของอรรถวิเคราะห์หรือการตีความพระคัมภีร์ที่เหมาะสม ทั้งนี้ สาขาอรรถวิเคราะห์ (การเรียนรู้ทักษะที่ใช้ในการรับรู้หลักคำสอนของพระคัมภีร์) เป็นหนึ่งในวิธีการที่สำคัญ เป็นที่นิยม และมีประสิทธิผลมากที่สุดต่อการรับความสว่างและการสร้าง ความมั่นใจ คุณอยากทราบถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผย ในพระคัมภีร์ใช้ไหม?

โดยปกติเราจะต้องใช้ทักษะอรรถวิเคราะห์ที่จะช่วยให้เราทำความเข้าใจพระคัมภีร์อย่างรับผิดชอบ

เนื่องจากการขอมงานต่ออรรถวิเคราะห์พระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญยิ่งยวดต่อกระบวนการพัฒนาศาสนศาสตร์คริสเตียน เราจะใช้เวลาพอสมควรในการอภิปรายเรื่องนี้ในบทเรียนถัดไป

ประการที่สอง พระวิญญาณพระเจ้ามักจะใช้ปฏิสัมพันธ์ชุมชนเพื่อส่องสว่างในจิตใจ และยืนยันความมั่นใจในความเชื่อของเรา อรรถวิเคราะห์พระคัมภีร์ไม่ใช่อิทธิพลแบบเดียวที่เราต้องการในศาสนศาสตร์ เรายังต้องการความช่วยเหลือจากการทรงเปิดเผยทั่วไป โดยเฉพาะปฏิสัมพันธ์กับผู้เชื่ออื่นด้วย อันที่จริง อรรถวิเคราะห์แบบตรง ๆ ที่ปราศจากความเกี่ยวข้องกับชุมชนนั้นอันตรายมาก ดังที่เราได้พบบ่อย ๆ ว่าก้าวแรกที่น่าไปสู่คำสอนที่เข้มแข็งมักเริ่มจากการอรรถวิเคราะห์ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เชื่ออื่น การเรียนรู้และประเมินความคิดเห็นของพวกเขาก็เกี่ยวกับการทรงเปิดเผยของพระเจ้าควรเป็นสิ่งสำคัญในศาสนศาสตร์ของเรา กล่าวกว้าง ๆ พระเจ้าทรงสถาปนาปฏิสัมพันธ์กับมนุษยชาติเพื่อช่วยเหลือเรา

แต่ปฏิสัมพันธ์ท่ามกลางผู้เชื่อซึ่งพระวิญญาณสถิตอยู่ด้วยอย่างเต็มขนาดสำคัญเป็นพิเศษต่อกระบวนการนี้

เมื่อเรามีปฏิสัมพันธ์ในชุมชนเรามักจะถามคำถามเช่นว่า “อะไรคือสิ่งที่คริสตจักรในอดีตเชื่อเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้?” ผู้เชื่อที่ติดตามพระเจ้ารอบตัวฉันในปัจจุบันพูดอะไรบางเกี่ยวกับประเด็นนั้นหรือประเด็นนี้?

ความคิดเห็นส่วนตัวของฉันเป็นอย่างไรบ้างเมื่อเปรียบเทียบกับความเห็นของคนอื่น ๆ?

การขอมงานต่อปฏิสัมพันธ์ของชุมชนเป็นเรื่องสำคัญยิ่งยวดต่อกระบวนการสร้างศาสนศาสตร์จากการทรงเปิดเผยของพระเจ้า ซึ่งในบทเรียนถัด ๆ ไปข้างหน้าเราจะใช้เวลาใคร่ครวญเรื่องนี้เช่นกัน

ประการที่สาม การดำเนินชีวิตคริสเตียนมีบทบาทสำคัญมาก

ในการประกันความมั่นใจว่าเรากำลังติดตามการทรงนำของพระวิญญาณ สิ่งต่าง ๆ อาทิ ประสบการณ์ความสำเร็จ ความล้มเหลว การอธิษฐาน การนมัสการ และการรับใช้พระเจ้า ส่วนเป็นมิติ ของการทรงเปิดเผยทั่วไป

ซึ่งยังเป็นเครื่องมือทั่วไปที่พระวิญญาณใช้ไปเพื่อส่องสว่าง และโน้มน้าวเราให้มีจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์

การมีชีวิตเพื่อพระคริสต์เป็นการเตรียมตัวเราให้พร้อมสำหรับอรรถวิเคราะห์พระคัมภีร์ที่ดี และมีปฏิสัมพันธ์ ที่ดีกับผู้อื่นได้

และการดำเนินชีวิตอย่างสัตย์ซื่อที่เป็นเหมือนสนามกีฬาที่เราใช้ทดสอบจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์ของเรา เราเป็นใคร ได้ประสบพบอะไรในขณะที่เรามีชีวิตเพื่อพระคริสต์ คืออิทธิพลแบบที่สามที่เราจะต้องขอมงานด้วย

พระวิญญาณทรงใช้การดำเนินชีวิตคริสเตียนในการส่องสว่างในจิตใจของเราและประทานความมั่นใจว่าเราเข้าใจการทรงเปิดเผยของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง ควบคู่ไปกับประเด็นเหล่านี้ เราจะพิจารณาเรื่องการดำเนินชีวิตคริสเตียนด้วยบทเรียนในชุดนี้อีกหลายบทต่อไป

เมื่อถึงจุดนี้ เราได้เรียนรู้ว่าความมั่นใจเชิงศาสนศาสตร์เป็นเรื่องที่มีระดับต่างกัน

และพระวิญญาณของพระเจ้ามักจะใช้อิทธิพลของอรรถวิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์

และการดำเนินชีวิตคริสเตียนในการประทานความมั่นใจแก่เรา

ถึงขณะนี้เราอยู่ในจุดที่จะได้เห็นว่าจะจัดระดับความมั่นใจต่อความเชื่อในแง่มุมต่าง ๆ อย่างเหมาะสมได้อย่างไร

การจัดวางที่เหมาะสม

ในบทเรียนนี้ เราจะกลับมาที่แนวคิดเรื่องการจัดวางที่เหมาะสมซ้ำแล้วซ้ำอีก

แต่จะเป็นประโยชน์หากจะแนะนำพื้นฐานแนวคิดดังกล่าว ผมขอแนะนำแม่แบบเพื่อทำความเข้าใจว่าการจัดวางที่เหมาะสมทำงานอย่างไร ซึ่งผมจะเรียกตัวแม่แบบนี้ว่า “กรวยแห่งความแน่นอน”

ลองนึกภาพว่าเราตัดเอาส่วนหนึ่งของลูกบอลซึ่งมีโครงสร้างแห่ง ความเชื่อต่าง ๆ ออกมาแล้วทำเป็นกรวยอันหนึ่งที่มีขอบวงนอกขยายออกไป และค่อย ๆ แคลงสู่แกนกลาง เมื่อจับกรวยนี้ตั้งขึ้น วงแหวนชั้นต่าง ๆ ของกรวยก็ปรากฏเป็นระดับความมั่นใจที่เรามีต่อความเชื่อต่าง ๆ ของเรา บนยอดกรวยคือความเชื่อแกนกลาง ตรงก้นกรวยคือขอบวงนอกของความเชื่อของเรา ตรงระหว่างยอดและก้นกรวยคือความเชื่อต่าง ๆ ที่เรายึดถือพร้อมกับระดับความมั่นใจที่แตกต่างกัน

หนึ่งในความรับผิดชอบหลักของเราในฐานะนักศาสนศาสตร์ คริสเตียนก็คือ การกำหนดว่าจะจัดความเชื่อต่าง ๆ ไว้ในระดับใดบ้าง เมื่อเราได้ตัดสินใจว่าจะรับเอาจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์ เรื่องหนึ่งเข้าสู่ความเชื่อคริสเตียน เราอาจจะรู้ว่าเราควรจัดวางแต่ละเรื่องไว้ที่ส่วนไหนของกรวยแห่งความแน่นอน ควรจะอยู่ส่วนบนยอดสุด และยึดถือไว้ด้วยความมั่นใจระดับสูงหรือไม่? หรือควรจะอยู่ก้นกรวย และยึดถือด้วยความมั่นใจระดับต่ำกว่า?

ถึงตรงนี้ ไม่ต้องสงสัยว่าบางครั้งพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถสร้างความมั่นใจระดับต่าง ๆ ภายในเรา เราอาจพบว่าตนเองมีความมั่นใจสูงสุด ๆ ในอะไรบางอย่างโดยมีเหตุผลรองรับน้อยมาก หรือเราอาจสงสัยอะไรบางอย่างโดยแทบจะไม่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงสงสัย บางครั้งเราเพียงสงสัยหรือรู้สึกว่าจะอะไรบางอย่างถูกหรือผิดก็ได้ เราควรระมัดระวังเกี่ยวกับประสบการณ์ลักษณะนี้และนำมาประเมินด้วยพระวจนะของพระเจ้า ในขณะที่เราต้องไม่มองข้ามการทำงานที่นำอัครราชทูตของพระวิญญาณ

แต่อะไรคือวิธีการปกติที่พระวิญญาณทรงนำเราในการกำหนดว่าความเชื่อต่าง ๆ ควรอยู่ตรงไหนในกรวยแห่งความแน่นอน? โดยทั่วไปแล้ว เราอาจพูดว่าเราควรจัดวางระดับความมั่นใจของเราให้เข้ากับผลของการเชื่อฟังอย่างสัตย์ซื่อต่ออิทธิพลของอรรถวิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์ และการดำเนินชีวิตคริสเตียน ในขณะที่เราพยายามยอมจำนนต่ออิทธิพลต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น พระวิญญาณพระเจ้าจะนำความสำนึกให้เราสามารถทำการจัดวางระดับความมั่นใจที่เหมาะสมได้

ถึงตอนนี้ ในระดับปฏิบัติ การยอมจำนนต่ออิทธิพลของ อรรถวิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์ และการดำเนินชีวิตคริสเตียน เรียกร้องให้เราต้องถามอย่างน้อยสองคำถามดังต่อไปนี้ คือคำถามแรก ความสามัคคี/ลงรอยกันเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดท่ามกลางการอรรถวิเคราะห์ การปฏิสัมพันธ์ในชุมชน และการดำเนินชีวิต คริสเตียนต่อประเด็นหรือเรื่องที่กำลังพิจารณา หากยังมีความสามัคคี/ลงรอยกันมากเท่าไร เราจึงมีความมั่นใจว่าเราเข้าใจเรื่องหรือประเด็นนั้น ๆ อย่างถูกต้องมากเท่านั้น คำถามที่สองอาจถามได้ดังนี้คือ เมื่อมีความไม่ลงรอยกันเกิดขึ้น ข้อหนึ่งข้อใดในสามข้อมีอิทธิพลเหนืออีกสองอันที่เหลือ?

และเมื่อนำนักอิทธิพลของหนึ่งหรือสองข้อมีมากกว่า เราย่อมจัดวางความเชื่อที่ถวญแห่งความแน่นอนในระดับที่สูงขึ้น

เมื่ออิทธิพลของอรรถวิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์ และการดำเนินชีวิตคริสเตียน ไม่ลงรอยกันและมีน้ำหนักเกือบเท่ากันทั้งหมด เรามีแนวโน้มจะจัดวางความเชื่อที่ถวญแห่งความแน่นอนในระดับที่ต่ำลงมา ถึงตอนนี้ เราควรเข้าใจชัดเจนว่าไม่มีวิธีการหรือกลไกใดในการเข้าถึงแนวคิดการจัดวางที่เหมาะสมได้ และไม่มีสูตรคำนวณเชิงคณิตศาสตร์ที่เราใช้ได้ กระบวนการนี้เป็นเรื่องของศิลป์มากกว่าศาสตร์ และเราจะต้องแสวงหาการอวยพรจากพระเจ้าอย่างค้ำคอเนื่องในขณะที่เราทำหน้าที่นี้ ถึงกระนั้นกระบวนการยอมตามเป็นแนวทางทั่วไปที่พระวิญญาณทรงนำประชากรของพระองค์ ในขณะที่เรานำตัวเองเข้าส่วนภายใต้อิทธิพลของการอรรถวิเคราะห์พระคัมภีร์ การปฏิสัมพันธ์ชุมชน และการดำเนินชีวิตคริสเตียน พระวิญญาณจะนำเราไปสู่เป้าหมายของการจัดวางความเชื่อต่าง ๆ อย่างเหมาะสมในถวญแห่งความแน่นอนได้

สรุป

ในบทเรียนนี้ เราได้เรียนรู้วิธีการฟังพาดการทรงเปิดเผยของพระเจ้าขณะที่เราสร้างศาสนศาสตร์คริสเตียน เราได้เห็นพระเจ้าได้ประทานการทรงเปิดเผยพิเศษและการทรงเปิดเผยทั่วไปแก่เรา ดังนั้นเราจะต้องฟังพาดการทรงเปิดเผยในการทรงสร้าง และ ในพระคัมภีร์ไปพร้อมกัน นอกจากนี้ เรายังได้รับรู้ว่าการเข้าใจการทรงเปิดเผยถูกทำให้คิดเพี้ยนไปเพราะผลของบาป แต่การส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยขยายความเข้าใจนั้นได้ และประการสุดท้าย เราพบว่าการยอมจำนนต่ออิทธิพลของการอรรถวิเคราะห์พระคัมภีร์ การปฏิสัมพันธ์ และการดำเนินชีวิตคริสเตียน จะช่วยเรากำหนดระดับความมั่นใจที่เหมาะสมต่อจุดยืนเชิงศาสนศาสตร์อันหลากหลายที่เราต่างยึดถือได้ด้วย

แนวคิดเหล่านี้มีความสำคัญมากสำหรับกิจกรรม/บทเรียนถัดไป เพราะโดยการคงรักษาความเข้าใจแนวคิดเหล่านี้ไว้เท่านั้น เราจึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายในการสร้างศาสนศาสตร์ที่ฟังพาดการทรงเปิดเผยของพระเจ้าได้

Dr. Richard L. Pratt, Jr. (เจ้าภาพ) เป็นผู้ร่วมก่อตั้ง และประธานองค์กร Third Millennium Ministries ท่านได้รับใช้ในตำแหน่งศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาเดิม ที่ โรงเรียน พระคริสตธรรม Reformed Theological Seminary เป็นระยะเวลามากกว่า 20 ปี และเคยดำรงตำแหน่งประธานสาขาวิชา พันธสัญญาเดิม ในฐานะศาสตราจารย์ Dr. Pratt เดินทางไปหลายพื้นที่เพื่อประกาศและสอนข่าวประเสริฐ ท่านจบการศึกษาปริญญาตรีจาก Westminster Theological Seminary ได้รับปริญญาโทศาสนศาสตร์จาก Union Theological Seminary และได้รับปริญญาเอกศาสนศาสตร์ สาขาพันธสัญญาเดิมศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด Dr. Pratt เป็นบรรณาธิการทั่วไปของ พระคัมภีร์ฉบับคั่นค้ำที่ชื่อว่า NIV Spirit of The Reformation และเป็นหนึ่งในผู้แปลพระคัมภีร์ฉบับ New Living Translation นอกจากนี้ท่านยังเป็นผู้เขียนบทความวิชาการและหนังสือต่าง ๆ รวมทั้ง Pray with Your Eyes Open, Every Thought Captive, Designed for Dignity, He Gave Us Stories, Commentary on 1 & 2 Chronicles และ Commentary on 1 & 2 Corinthians.
